

ročník XXXVI

10

2006

Chlumecké časopis chlumeckého regionu listy

Z OBSAHU ČÍSLA:

NÁVŠTĚVA
PRAŽSKÉ ZOO

OLEŠNICKÉ MAŽORETKY:
5 LET SPOLU

NA FISCHERŮV BYDŽOV
SE VYDALI I OBYVATELÉ DD

Oslavy
slavnostního otevření
Klicperova domu

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ KLICPEROVA DOMU

fotografie k článkům na straně 8 a 9 - autor Antonín Fibigr

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři,

Chlumeck nad Cidlinou zažil mohutné oslavy ve dnech 28. září - 1. října. Naši hasiči slavili 130. výročí založení, proběhlo žehnání praporu města a poté se mohutný průvod hnul směrem ke Klicperovu domu. Měli jsme možnost diskutovat se slavnými rodáky, přijel ministr kultury Martin Štěpánek, zastupující ředitel Národního divadla Jan Mrzena, senátor Jiří Střítecký, poslanci Zdena Horníková, Hana Orgoníková, Jiří Hanuš, Robin Böhnisch, hejtmán Pavel Bradík a další významní hosté. Tito všichni se upřímně podívali, jak dokáží Chlumečáci slavit a v jakém počtu. Mnozí se shodli na tom, že v průvodu mohly být asi dva tisíce lidí. To by nám měl závidět i Hradec Králové.

Chci poděkovat komisi, která měla na starost přípravu oslav, sešla se šestkrát a organizační výsledek byl výborný. Například děti ze základní školy i ze základní školy umělecké účinkovaly v počtu přes tři sta, v prostorách Klicperova domu probíhal i třetí ročník Setkání s múzami. Jsem rád, že historickou dobu V. K. Klicperův připodobnili v kostýmech a převlecích mnozí odvážní, kteří si sami ze sebe umí udělat legraci pro potěšení ostatních, což každý nedokáže. Jednalo se samozřejmě o členy divadelního spolku Klicpera, o slovník městskou radu, taneční soubor, kde byli úžasní mňousi také v krojích, o členy občanského sdružení Město v zahradách i o hasiče naše i o sbory z okolních obcí se svými standardy.

Bylo vytvořeno mnoho fotografií, které navždy zachytí historický okamžik otevření chlumeckého divadla. O slavnostech podrobně informovaly noviny, rozhlasové i televizní stanice. Nejen pan ministr byl v dobrém slova smyslu „šokován“, jak Chlumečtí umí slavit svoje významné dny. O záměru postavit Klicperův dům vznikly dva velmi pěkné filmové dokumenty na DVD. Jeden byl realizován v režii pana Luboše Havrdy a pana Dr. Karla Richtera, druhý natočili dva naši naděšní mladíci Michael Kvaček a Aleš Fibigr. Pro zájemce by měly být ke koupi v Klicperově domě.

V současné době vzniká další film přímo o průběhu oslav, kde budou zachyceny sestřihy z průvodu, z projevů a z jednotlivých akcí, jako bylo například

nádherné vystoupení pěveckých sólistů a bývalých absolventů ZUŠ, jako jsou Lucka Nováková, Petra Hlaváčková a klavírní virtuoska Slávka Pěchočová, vystoupení Spirituál Kvintetu, koncert Komunálního odpadu, premiéra chlumeckých divadelníků „Sugar“ a další sestřihy. Už se těším, jak se tento filmeček Michálkovi Kvačulkovi povede.

Ještě si dovoluji podrobněji popsat komickou situaci, která mě opravdu rozesmála: jednu z historických postav ztvárňovala také Vladka Martinková. Vypadala v historických šatech měšťanky a obrovským čepcem vedle sbírkové kasičky úžasně a některé starší návštěvnice myslely, že je to socha neboli figurína. A tak ji oštipovaly a ohmatávaly, dokud se Vladka nepohnula nebo nerozesmála.

Co se týče nedostatku vstupenek na tolik očekávané vystoupení Klicperáků, situace je asi taková: jejich opravdu nádherná hra „Sugar“ neboli „Někdo to rád horké“ je vyprodána na sedm představení dopředu, a to ještě obdrželi spoustu nabídek zahrát i v dalších městech. Kapacita sálu je však pouze 230 křesel. To když se hrálo v sokolovně, namáčklo se tam i přes pět set lidí.

Já osobně jsem s panem učitelem Lauterbachem na té premiéře také účinkoval. Klicperáci pro nás udělali překvapení a v jednu chvíli jsme byli začleněni do skupinky floridských milionářů. Abych zvýšil iluzi a ve své němě mini roli něco dělal, koupil jsem dva doutníky a jeden panu Lauterbachovi vnutil a také zapálil. Dýmali jsme oba statně, bylo to prý cítit až v poslední řadě. Až po představení pan učitel všem ke všeobecnému veselí oznámil, že kouřil naposledy před čtyřicetiletými lety, když s tím praštil v sedmdesáti. Inu, všechno je relativní...

Musím však vzdát hold Klicperákům a MELODYBRASSU i divčí taneční skupině SHE-POT. Je jich dohromady přes čtyřicet a je mi naprostou záhadou, že ten „pytel blech“, kdy všichni někde pracují a studují, někteří ve směnném provozu, dokázal vytvořit tak kompaktní tým, že jejich vystoupení snese bez nadsázky srovnání například s profesionálním Karlínským hudebním divadlem. Všechna čest a za Chlumečáky vám všem děkuji za úžasný zážitek a nádhernou veselou pohodu! Nové prostředí pro vaši novou tvorbu si v útrobách Klicperova domu jistě zasloužíte. Klicperův dům se v činnosti tedy rozjel a my mu budeme přát dobrou budoucnost.

Ing. Miroslav Uchytíl
starosta města

Víte, že...

... na místě bývalého zchátralého autoservisu Oáza byl v našem městě vybudován další supermarket, tentokrát firmy Lidl.

Ant. Fibigr

Vážení přátelé,

mám to potěšení panu učiteli Antonínu Lauterbachovi předat zde zvláštní ocenění Města Chlumce nad Cidlinou.

Je to **udělení čestného občanství za celoživotní zásluhy o rozvoj kultury a především divadla v Chlumci nad Cidlinou**, které na svém 38. zasedání v tomto volebním období jednomyslně schválilo zastupitelstvo Města Chlumec nad Cidlinou.

Pane učiteli, jsem nesmírně potěšen, že Vám tuto poctu mohu předat ve slavnostní chvíli, kdy otevíráme Klicperův dům, na který jste se, jak vím, moc a moc těšil.

Pane učiteli, děkuji Vám před tolika Chlumečáky i shromážděnými rodáky, i před ministrem kultury panem Martinem Štěpánkem a před dalšími významnými hosty za vše, co jste pro nás svoji celoživotní práci vytvořil.

Ing. Miroslav Uchytíl

Poděkování hasičskému záchrannému sboru

Vážení spoluobčané, jak vyplynulo z projevu pana starosty našeho sboru dobrovolných hasičů, mám zde výjimečnou možnost poděkovat všem bývalým, ale i současným členům chlumeckého hasičského sboru.

Poděkovat za jejich obětavou práci. Za práci, která doslova naplňuje jednu ze základních křesťanských hodnot „pomáhej bližnímu svému“.

Za sto třicet let se vystřídalo ve sboru několik generací obětavých lidí, kterých byly stovky. Já mám možnost posoudit práci našich současných hasičů za poslední léta. A nemusím tedy

nikoho přesvědčovat o tom, z jak poctivých, obětavých a přitom skromných lidí je sbor sestaven.

Ať již se jedná o naše záchranáře na jednotce JPO II nebo o trenéry mladých sportovních hasičů a jim svěšené sportovce, ze kterých zase vyrůstá nová generace chlumeckých záchranářů. Sportovní hasiči vozí z republiky i z Evropy a ze světa jedno ocenění za druhým a reprezentují kvalitně naše město. Mají zaslouženě náš obdiv a patří jim od celého regionu poděkování.

Zásahová jednotka JPO II funguje tak, že troufnu si tvrdit, je nejfrekventovanější v celé republice. Její členové viděli mnohokrát nehorší lidské utrpení z bezprostřední blízkosti, viděli smrtelné a těžké úrazy na silnici smrti se všemi negativními dopady na jejich psychiku. Není mnoho těch, kteří by tohle vydrželi. A přece jdou znovu a opakovaně pomáhat nešťastným lidem v nouzi nejvyšší, kdy vidí hrůzu i v očích těch, kteří sice dopravní nehody přežili, ale kteří marně a zoufale volají jména členů své rodiny, kterým již často pomoci není.

Naši hasiči samozřejmě provádí přímo hasičskou činnost při požárech i při prevenci před nimi. Naši hasiči jsou obětavě a vždy v čele ostatních při pohromách, způsobených dalšími přírodními živly, například při povodních, kterých náš Chlumec nad Cidlinou ušetřen není. Naši hasiči pomáhají při záchraně zvířecích miláčků v nejrůznějších kritických situacích, likvidují nebezpečné včelí roje, čistí a připravují koupaliště na sezonu. Naši hasiči patří mezi morálně a lidsky nejlepší lidi ve městě.

A já Vám naši přátelé, a to před všemi ostatními, co zde stojí, skládám hold a úctu za vše dobré, co jste vykonali pro své blízké, pro člověka v nouzi, ať je to Chlumečák nebo Čech nebo cizinec.

Děkuji Vám!!!

Ing. Miroslav Uchytíl

Ve Vinařicích dne 29. září 2006

Vážený pan
Ing. Miroslav Uchytíl
starosta města Chlumec nad Cidlinou

Velevážený pane starosto,

srdečně Vám děkuji za pozvání k účasti na včerejší slavnosti otevření nového kulturního stánku „Klicperův dům“ v Chlumci nad Cidlinou. Byl jsem jím velmi poctěn a popravdě musím dodat, že také dojat.

Blahopřeji Vám k úspěšnému a důstojnému průběhu slavnosti a především ke krásnému kulturnímu svatostánku, který nese jméno Václava Klimenta Klicpery, s nímž snad mám mít společného předka. Nechci se rozepisovat o všech událostech včerejšího nabitého dne, jichž jsem dosud pln, dovoluji mi prosit jen za všechno poděkovat.

Před časem jsem Vám poslal svou malou knížku povídek ze starého Chlumce. Nedá mi to, abych Vám ji neposlal ještě jednou, a současně Vám navrhl, abyste slavnému městskému zastupitelstvu uložil povinně přečíst povídku *Lev v Gran-du a jiné n(e)láhody* (strana 50): na jejím konci (na stranách 58 - 61) je dobový zápis ze zasedání chlumeckých radních z první poloviny čtyřicátých let a ze znalosti této pasáže, prosím, své zastupitele pro jistotu osobně přezkoušejte.

Závěrem bych Vám chtěl, co chlumecký rodák a nepochybně i lokální patriot, říci, že jste jako zastupitelstvo plným právem a správně ocenili vynikající zásluhy pana učitele Antonína Lauterbacha udělením čestného občanství. Jsem jedním z jeho mnoha žáků, a proto mne Vaše rozhodnutí potěšilo i (opětovně) dojalo. Kromě pana učitele a mnoha dalších obětavých lidí v Chlumci však bylo pro dokončení velkolepého díla zapotřebí ještě někoho, kdo dokázal nadchnout své okolí pro myšlenku, pobídnout k její realizaci, přimět k dobré práci a vzbudit zápal, zkrátka bylo zapotřebí někoho, kdo se svým dílem jako ostrým dlátem hluboko vtesává do věčného kamene dějin města. Jím jste Vy, velevážený pane starosto, a já jsem si zcela jist, že Vaše práce pro město a jeho obecné blaho snese bez jakékoliv nadsázky srovnání s Vaším velkým předchůdcem Zikmundem Kozelkou. Váš zápis do chlumecké historie se stává trvalým odkazem, na který budou dnešní i příští generace s úctou a láskou vzpomínat, opatrovat jej a chránit. Koneckonců jistě jste včera při laudaciu viděl, jak Vás mají Chlumečané rádi, jak si Vás a Vaší práci váží a vděčně ji přijímají.

Také to je odkaz včerejšího slavného dne. Česká státnost se totiž tvoří nejen v rozhádaném parlamentu či ve vládě, ale také v obcích, jakým je například naše město v zahradách.

S upřímným rodáckým pozdravem

JUDr. Zdeněk Vaníček, PhD FABI

ZASEDÁNÍ RADY A ZASTUPITELSTVA MĚSTA

USNESENÍ Z 96. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA

konaného dne 18. září 2006

Rada města:

- **Schválila** parkování na pěší zóně u kostela a **uložila** toto městské policii zrealizovat.
- **Uložila** odboru správy majetku a investic prověřit platnost smluv týkajících se vyhrazeného parkoviště na náměstí.
- **Vzala na vědomí** informace vedoucího bytového hospodářství ve věci dalších úniků vody na sídlišti.
- **Schválila** přesun částky 9.000,- Kč na mzdové náklady v rámci již poskytnutého příspěvku na provoz Základní školy Chlumec n. C. na dofinancování projektu Škola za školou.
- **Uložila** finančnímu odboru poskytnout Centru kultury MIKAN (p. Zmítko) neprodleně dotaci ve výši 40.000,- Kč na uspořádání 59. ročníku Klicperova Chlumce.
- **Schválila** navýšení ceny opravy opony pro Klicperův dům o 2.500,- Kč vzhledem k nutnosti pevnějšího rámu.
- **Schválila** provizorní zajištění plastiky sedláka pomníku selského povstání podle předloženého návrhu MgA. Čihákové Myškové.
- **Uložila** technickým službám v době vegetačního klidu vyřezat řadu tují u pomníku selského povstání podél E 67 a nahradit je výsadbou živého plotu odpovídající stále zelenou dřevinou do výše 1,5 m. Návrh řešení předložit do příští rady.
- **Uložila** vedoucímu technických služeb projednat s firmou CITEUM finanční a technickou náročnost přivedení kabelu veřejného osvětlení k pomníku selského povstání včetně instalace 2 ks osvětlení v provedení „antivandal“ a návrh rovněž předložit do příští rady.
- **Schválila** storno poplatky pro Klicperův dům včetně úprav uvedených přímou v návrhu s tím, že na jednotlivé akce bude vybírána záloha ve výši 50% ceny.
- **Schválila** pronájem p.p.č. 69/2 o výměře 465 m² v k.ú. Chlumec n. C. Radovanu Šustovi na dobu neurčitou s roční zemědělskou výpovědní lhůtou za cenu 1,- Kč/m² a rok.
- **Vzala na vědomí** ukončení nájemní smlouvy na p.p.č. 673/2, 3 a 4 v k.ú. Chlumec n. C. k 30.9. 2007 a **uložila** odboru

správy majetku a investic zveřejnit nabídku pronájmu těchto parcel od 1. 10. 2007.

■ **Schválila** záměr prodeje části p.p.č. 950/4 v k.ú. Chlumec n. C. a **uložila** odboru správy majetku a investic vyvést nabídku prodeje s doporučenou cenou pro zastupitelstvo 100,- Kč/m².

■ **Schválila** v návaznosti na usnesení zastupitelstva 19/38/06 prodej stavebních parcel 2. etapy Krašov – p.p.č. 542/20, 542/21, 542/22, 542/23, 542/24, 542/25, 548/19 a 1392/3 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou prostřednictvím realitní kanceláře GLOBAL Reality.

■ **Schválila** jako dodavatele akce „Oprava příjezdové komunikace do Chlumecké průmyslové zóny“ firmu KOREKT DIPS spol. s r.o.. Oprava bude provedena tryskovou metodou v ceně 102.816,- Kč včetně DPH.

■ **Jmenovala** paní Marcelu Přerovskou členkou redakční rady Chlumeckých listů.

■ **Uložila** vedoucí kulturního střediska shromažďovat a jednou měsíčně předávat k tisku do Chlumeckých listů měsíční kulturní přehled všech pořádaných akcí ve městě v rozsahu 1 strany, ať už je jejich pořadatelem městské kulturní středisko nebo někdo jiný. Pokud bude někdo chtít mít informaci o jím pořádané akci zveřejněnou v Chlumeckých listech samostatně, je to možné dle řádného ceníku Chlumeckých listů.

■ **Schválila** návrh termínů svatebních obřadů na rok 2007.

■ **Schválila** bezplatný přístup k internetu pro žáky základních a studenty středních škol v městské knihovně v týdnu od 2. 10. do 6. 10. 2006 v rámci celorepublikové akce „Týden knihoven“.

■ **Schválila** pronájem sálu ZUŠ na dobu od září do prosince 2006 (1 den v týdnu) za účelem zdravotního cvičení.

■ **Uložila** odboru správy majetku a investic zajistit realizaci protipovodňové hrázky ve dvou krocích dle projektu Agroprojekce Litomyšl.

USNESENÍ Z 97. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA

konaného dne 2. října 2006

Rada města:

- **Schválila** zrušení možnosti vyhrazeného parkoviště na náměstí (banky)

a **uložila** odboru správy majetku a investic toto sdělit těm, kteří měli parkovací místa vyhrazena.

■ **Uložila** technickým službám odstranit značky označující rezervy pro parkování aut na náměstí před ČSOB.

■ **Nevyhověla** žádosti p. Choura týkající se ponechání dřevěné pergoly na pěší zóně a **trvá** na dodržení všech podmínek uzavřené nájemní smlouvy.

■ **Schválila** jako dodavatele akce „Protipovodňová opatření u Cidliny“ firmu Miroslav Černý Chlumec nad Cidlinou. Cena díla 108.885,- Kč včetně DPH.

■ **Schválila** výběr nejvhodnější cenové nabídky na svoz komunálního odpadu v tomto pořadí: 1. Marius Pedersen a.s. Pardubice, 2. ASA, spol. s r.o. provozovna Lodín Nechanice 3. SITA MORAVIA a.s. Brno. **Uložila** tajemníkovi dále v této věci jednat.

■ **Schválila** přistavení kontejnerů na PET lahve a sklo k nově otevřené prodejně LIDL. Zároveň **uložila** tajemníkovi vyžádat cenovou nabídku na kontejnery na papír.

■ **Schválila** předložený návrh 2. úpravy rozpočtu na rok 2006 a **doporučila** jej ke schválení zastupitelstvu.

■ **Schválila** změny finančních vztahů s příspěvkovými organizacemi ZŠ a MŠ U Zámku.

■ **Schválila** nutnou opravu kanalizace v průjezdu radnice v ceně cca 30.000,- Kč.

■ **Schválila** doplnění a úpravu směrnice v souvislosti se zahájením činnosti Městského kulturního střediska Klicperův dům.

■ **Revokovala** usnesení rady 23/95/06. Nové znění tohoto bodu: **Schvaluje** instalaci parkovacích zábran na parkovišti před domy čp. 789 a 793 v Družstevní ulici. Pořízení sklopné zábrany a instalaci provede nájemce bytu, který bude mít o zábranu zájem na vlastní náklady tak, že zábrany budou na parkovacích místech umístovány vedle sebe od kraje parkoviště.

■ **Uložila** finančnímu výboru vyfakturovat smluvní pokutu ve výši 10.000,- Kč firmě CZ stavební holding a.s. za neodstraněné závady (koroze zábradlí) na domech čp. 789 a 793 v Družstevní ulici.

■ **Schválila** pronájem sálu ZUŠ na dobu od 26. září 2006 vždy na 1 den v týdnu za účelem zkoušek taneční skupiny vedené Janou Karlíkovou.

USNESENÍ ZE 39. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

konaného dne 4. 10. 2006

Zastupitelstvo města:

- **Schválilo** ukončení činnosti Chlumecké průmyslové s.r.o. k 31. 12. 2006 a **uložilo** vedoucí odboru správy majetku a investic ve spolupráci s vedoucí finančního odboru a starostou učinit kroky potřebné ke zrušení společnosti.
- **Schválilo** to, aby při prodeji nemovitostí schválených zastupitelstvem města byla mimo jiné způsoby platby uhrazena kupní cena zcela nebo částečně i formou úvěrů se zástavou a dále zmocňuje starostu k podpisu zástavních smluv k těmto nemovitostem.
- **Schválilo** prodej části pozemkové parcely p.p.č. 950/4 (mezi třetí řadou garáží v ul. Vrchlického a p.p.č. 950/18) v k.ú. Chlumeck nad Cidlinou za cenu 100,- Kč/m² Martinu Morávkovi s tím, že

kupující uhradí geometrický plán a kolek za vklad kupní smlouvy do katastru nemovitostí a Město Chlumeck nad Cidlinou zaplatí daň z převodu nemovitostí.

■ **Schválilo** úplatný převod pozemkových parcel p.p.č. 1010/3, 1010/4, 1010/5, 1010/6 a 2415, vše ostatní plocha v k.ú. Chlumeck nad Cidlinou, dále 457, 343/25, 343/28 a 343/33, vše ostatní plocha v k.ú. Lišice do majetku Města Chlumeck n. C. za úřední cenu s tím, že kupující uhradí znalecký posudek a kolek za vklad kupní smlouvy do katastru nemovitostí a prodávající Vojenské lesy a statky ČR, s.p. zaplatí daň z převodu nemovitostí.

■ **Schválilo** zahájení realizace 1. části akce „Veřejné osvětlení Žiželické ulice (ke hřbitovu)“.

■ **Schválilo** předložený návrh 2. úpravy rozpočtu Města Chlumeck nad Cidlinou na rok 2006.

■ **Schválilo** odpis pohledávky z roku 2003 za Státní fondem rozvoje bydlení

ve výši 507.022,- Kč s tím, že pohledávka bude nadále sledována v účetnictví na podrozvahové evidenci v souladu se směrnicemi Města.

■ **Zplnomocnilo** JUDr. Martina Kopecného k zastupování Města Chlumeck nad Cidlinou ve věci podání ústavní stížnosti proti nezákonnému zásahu státu porušujícímu zarušené právo tohoto územního samosprávného celku na samosprávu v souvislosti se stanovením a výplatou příspěvku ze státního rozpočtu na výkon přenesené působnosti.

■ **Uložilo** starostovi jednat ve věci odkanalizování Lučic, Pamětníka a Kladrub s a.s. VaK Hradec Králové.

■ **Uložilo** starostovi jednat s a.s. VaK Hradec Králové ve věci nového krytu vozovky v ulici Pod Loretou a ve věci generální opravy komunikace Jiráskova v návaznosti na úplnou výměnu vodovodního řádu a vodovodních přípojek.

Jana Tučková,
sekretariát starosty

ZE SLUŽEBNÍ KNIHY MĚSTSKÉ POLICIE

- Na hlídku MP se obrátila se žádostí o pomoc žena s tím, že děti, které kolem jejího domu chodí ze školy, již delší dobu a opakovaně hází na její dvůr „petardy“, do oken kameny a hrubě ji uráží. Hlídka zjistila totožnost dětí. Vzhledem k jejich věku (do 15 let) byla celá záležitost projednána ve škole a s jejich rodiči. Ti slíbili, že s dětmi sjednají nápravu a uhradí škodu na majetku.
- Strážníci byli kontaktováni telefonicky projíždějícími řidiči, že na silnici I/11 v okolí kruhového objezdu u Benziny zmateně pobíhá žena, která se vrhá pod kola vozidel a ohrožuje bezpečnost a plynulost silničního provozu. Vzhledem k tomu, že žena na první pohled jeví známky psychické poruchy, byla odvezena do nemocnice Nový Bydžov, odkud byla převezena na psychiatrické oddělení Fakultní nemocnice v Hradci Králové.
- Při noční pochůzce byla strážníky přistižena v ulici Jungmannova parta mladíků, která se „bavila“ rozhazováním většího počtu letáků po veřejném prostranství a povalením lavičky. Dalšímu protiprávnímu jednání již zabránila hlídka MP, před kterou mladíci zača-

li utíkat. Byli dostiženi, nepořádek uklidili a byli řešeni v blokovém řízení.

- Při noční pochůzce v ulici Klicperova byl hlídkou objeven na silnici I/11 muž, který vrávoravě běžel proti jedoucímu kamionu a tím ohrožoval sebe a ostatní účastníky silničního provozu. Jen díky duchapřítomnosti hlídky, která dotyčného i za cenu rizika vlastního zranění strhla stranou těsně před projíždějícím vozidlem, nedošlo k vážnému zranění. Vzhledem k tomu, že dotyčný upadal do bezvědomí a jevil známky silné opilosti, byla přivolána rychlá záchranná pomoc.
- Hledanou nezletilou dívku, která utekla, pro neshody v rodině, z domova, zajistila hlídka MP při pravidelné kontrole koupaliště. Dívka byla převezena na služebnu MP a za asistence sociálního orgánu předána rodičům v místě trvalého bydliště.

Tvrdí vám někdo, že kouření marihuany je neškodné, nenávykové a v podstatě lidskému organismu prospěšné? Nevěřte mu! Lže vám i sám sobě.

Níže uvedené informace nejsou tím takzvaným namalovaným čertem na zdi. Jedná se o fakt se jménem JOINT.

Pod tímto názvem se rozumí určitý druh vlastnoručně připravené cigarety, která obsahuje některou z forem drogy připravované z rostliny Cannabis buď v čisté podobě nebo ve směsi s tabákem. Cannabis je odborný název pro konopí seté (Cannabis sativa) - rostlinu, která je rozšířená po celém světě a vylučuje pryskyřici, která obsahuje omamné látky. Jedná se tedy o psychotropní drogu ovlivňující vnímání. Účinnou psychoaktivní látkou, která je obsažena v pryskyřici především samičích květů rostliny, je éterický olej (delta-9-tetrahydrocannabinol), THC.

THC, stejně tak jako cca 80 dalších tzv. cannabinoidů, nelze rozpustit ve vodě, ale jen v tukách. To znamená, že se tyto jedy ukládají v těle konzumenta převážně v orgánech obsahujících tuky (mozek, pohlavní orgány, slezina, plíce, játra). Jejich odbourávání je velmi pomalé, takže i příležitostný konzument má drogu neustále v těle. Při kouření Cannabisu dochází prokazatelně k 15krát většímu podráždění horních cest dýchacích než při kouření tabáku. Riziko onemocnění rakovinou plic je 5-10krát vyšší než u kuřáků cigaret. Poškození plic směsí tabáku a marihuany nebo hašiše je čtyřikrát větší než při „pouhém“ kouření tabáku.

Cannabis ovlivňuje výrazným způsobem zrání spermií. Při dlouhodobé konzumaci jsou pravidlem deformace a změny buněčné struktury, tedy „zmražené spermie“. Již při požití malého množství THC ustává tvorba mužského pohlavního hormonu testosteronu na celých 24 hod. Cannabis je pravidelně spojován i s předčasnými porody, potraty a jinými poruchami. Konzumace Cannabisu v těhotenství působí trvalé poškození nervového systému nenarozeného dítěte.

Cannabis je jednou z mála drog, které způsobují abnormální dělení buněk a velmi závažná dědičná poškození. Má masivní vliv na mozek ve všech jeho oblastech. Některá poškození způsobují to,

že tok informací v mozku se výrazně zpomaluje. Dlouhodobé užívání Cannabisu trvale poškozuje imunitní systém.

Uvědomme si, že ač může z počátku konzumace drog vyvolat pocit „high“ jedná se jen o přechodné období, po kterém následuje již jen neschopnost postavit se problémům tváří v tvář a řešit je. Podle průzkumu přechází osoby, které kouří marihuanu, ke kokainu a heroinu. Odtud již většinou není cesty zpět.

Cannabis není nic jiného než jed a nenechme se zmýlit pohádkami o jeho přírodním původu. Jeho užití je srovnatelné s kousnutím jedovatého hada, které zcela jistě ochranou známou přírody nikdo neomlouvá.

Pojem měkká droga pouze naznačuje, že „nečiní tělesně závislým“. To se ale týká Cannabisu pouze podmíněně. Zcela pomíjí aspekt potenciálu psychické závislosti. Pojem měkký naznačuje, že některé substance jsou relativně neškodné.

Podle uvedené logiky by tedy mohl být např. ruční granát považován za „měkký“, pokud bychom jeho účinky porovnávali s atomovou bombou.

Budeme-li drogy klasifikovat podle jejich skutečných zdravotních a sociálních účinků na rozum a osobnost, bude brzy jasné, že „měkké“ drogy jsou pouhým mýtem. A to platí zejména tehdy, hovoříme-li o Cannabisu.

Aleš Synek

ŽIVOTNÍ MOUDRA

- ✧ Moudrý člověk o sobě rozhoduje sám, blázen se řídí podle lidí.
- ✧ Hloupé nápady má každý, ale chytrý o nich nemluví.
- ✧ Být mladá a ošklivá je právě tak málo potěšující jako být krásná, ale stará.

Francois La Rochefoucauld

✧ Každý blázen se umí smát druhým, jen mudrc sám sobě.
Čínské přísloví

✧ Kdo splete první knoflík, ten už se pořádně nezapne.
Goethe

✧ Láska je výživa pro duši, pro tělo je to dieta.
Hector Berlioz

LV

INZERCE

SVATÝ VÁCLAV TRHNUL OPONOU aneb SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ KLICPEROVA DOMU

Ve čtvrtek 28. září, symbolicky v Den české státnosti - ve svátek svatého Václava, se Chlumec konečně dočkal! V tento, pro všechny Čechy tak významný den, proběhly v našem městě hlavní oslavy slavnostního otevření nového víceúčelového zařízení - Klicperova domu. Této události předcházely velmi dlouhé přípravy v podobě mravenčí práce přípravného výboru, který tuto akci chystal téměř rok. Spolu s otevřením Klicperova domu proběhly i oslavy 130 let činnosti chlumeckých hasičů.

Celý slavnostní den začal na Klicperově náměstí před budovou Majorátu koncertem dechového orchestru ZUŠ a programem chlumeckých mažoretek. Následovalo přivítání vzácných hostů a poté zazněly krátké projevy starosty města a zástupce hasičů. Po Korunovační intrádě v podání dechového orchestru ZUŠ následovalo žehnání nového praporu města Mons. Dominikem Dukou. Důstojnost tohoto okamžiku podtrhla státní hymna a slavnostní salvy a pak už se začal řadit pestrobarevný průvod, který přes celé náměstí směřoval ke Klicperovu domu. V jeho čele krácel praporečník s čerstvě pokřtěným praporem, následovaly mažoretky a dechový orchestr, vojáci v dobových uniformách, k nepřehlédnutí byla městská rada v kostýmech z doby V. K. Klicpery, následovali Klicperáci v divadelních kostýmech a tanečníci OS „Město v zahradách“ v národních krojích. Bryčky s koňmi vezly vzácné hosty a průvod uzavírali místní hasiči a ostatní občané města.

Úderem 11. hodiny začaly hlavní oslavy otevření Klicperova domu. Na pódium nastoupili představitelé našeho města v čele se starostou Ing. Miroslavem Uchytil, významní rodáci zastoupeni Antonínem Lauterbachem a PhDr. Karlem Richtrm a vzácní hosté, mezi nimiž nechyběli královéhradecký biskup Mons. Dominik Duka, ministr kultury Martin Štěpánek, hejtmán Královéhradeckého kraje Ing. Pavel Bradík, senátor a primátor Pardubic Ing. Jiří Střítecký, poslanci a senátoři Parlamentu ČR, ředitel Národního divadla Jan Mrzena, ředitel Klicperova divadla v Hradci Králové Ladislav Zeman a další významné osobnosti. Chlumeckých oslav se zúčastnili i další vážení hosté - významní chlumečtí rodáci, bývalí starostové města, starostové okolních obcí, představitelé místních firem a firem, které se podílely na přestavbě nového kulturního stánku v čele s generálním dodavatelem stavby - firmou KOBLA Pečky. Mezi vzácnými hosty se nečekaně objevily i významné osobnosti naší historie - paní Božena Němcová a sám Václav Kliment Klicpera, který předal starostovi města symbolický klíč od Klicperova domu. Tento slavnostní okamžik umocnilo udělení čestného občanství města panu Antonínu Lauterbachovi za trvalý přínos v rozvoji kultury a zejména ochotnického divadla v Chlumci nad Cidlinou. Vždyť Klicperův Chlumec, u jehož zrodu stál, je druhým nejstarším festivalem ochotnického divadla v naší zemi. Poté pan učitel Lauterbach přednesl slavnostní projev k otevření nového kulturního zařízení. A pak už se všichni vydali ke vchodu Klicperova domu, kde byla slavnostně přestřižena páska.

Následovala prohlídka budovy pro všechny významné hosty, novináře a fotografy a malá tisková konference. A pak už si mohli Klicperův dům prohlédnout všichni zájemci z řad veřej-

nosti, aby mohli obdivovat celou jeho krásu. K nepřehlédnutí je nádherně restaurovaná první opona ochotnického divadla, která byla původně umístěna v hotelu Liverpool a samozřejmě bysta V. K. Klicpery od akademického sochaře Vojtěcha Adamce.

Po celý zbytek dne se zdarma konal doprovodný kulturní program, při kterém si přišli na své zástupci všech věkových kategorií. Návštěvníci měli možnost zakoupit si i slavnostní rozšířené vydání Chlumeckých listů, knihy chlumeckých autorů i filmy dvou autorských týmů - Ladislava Havrdy a PhDr. Karla Richtra a Michaela Kvačka a Aleše Fibigra o Chlumci a historii a současnosti chlumeckého divadla.

A protože otevření Klicperova domu je i svátkem divadla, v podvečer byly, poprvé na jevišti ve velkém sále, sehrány dvě divadelní hry chlumeckých autorů - Vězeň na Bezdězu Antonína Lauterbacha a Potopa od V. K. Klicpery v podání divadelního souboru Klicpera. Před jejich premiérou vystoupil před oponu autor jedné z nich, pan Antonín Lauterbach, a se šarmem a vtípem sobě vlastním krátce pohovořil o historii divadla v Chlumci a o hrách samých. Publikum, které na jeho počest povstalo, ho odměnilo dlouhotrvajícím bouřlivým potleskem.

Po celý den se pořadatelské služby skvěle zhostili Klicperáci i členové OS „Město v zahradách“ a ve velmi nelehkém úkolu moderátorky všech slavnostních dnů výborně obstála paní Jitka Surová. Děk patří i panu Martinu Chouroví za zajištění celodenního občerstvení.

A kdo vydržel do večerních hodin, mohl si posedět, zazpívat a zatančit v malém sále s vynikající cimbálovou muzikou Strýci ze Strání, která potěšila všechna přítomná srdce.

Slavnostní den se vydařil, a to nejen díky krásnému počasí, ale hlavně díky vám všem, kteří jste přišli v tak hojném počtu. Vždyť mít své vlastní divadlo bylo přáním mnoha generací Chlumečáků. A teprve nám se tento jejich sen vyplnil.

Oslavy otevření Klicperova domu pokračovaly ještě ve dnech následujících. V pátek 29. září patřil dopoledne velký sál našim nejmenším divákům. Loutkářský soubor ZUŠ pod vedením Romany Hlubučkové pro ně připravil divadelní představení a bylo jim promítnuto pásmo pohádek. V odpoledních hodinách patřil velký sál absolventům ZUŠ. Při pěveckém koncertě se představili sólisté Lucie Nováková, Petra Hlaváčková a Marek Šulc za klavírního doprovodu Jaroslavy Pěchočové. Skutečně zlatým hřebem páteční kultury byl koncert dnes již legendární skupiny SPIRITUÁL KVINTET.

Sobota 30. září dopoledne patřila tvůrčím dílnám pro žáky ZŠ, ZUŠ a ZŠP, odpoledne proběhl koncert dechového orchestru ZUŠ se sólistkami Janou Knížkovou a Michaelou Suchánkovou. A večer patřil slavnostnímu zahájení 59. ročníku Klicperova Chlumce. V úvodu se představil místní ženský pěvecký sbor, který navodil patřičnou atmosféru skvěle zazpívanými melodiemi z doby první republiky, o slavnostní řeč se podělili starosta města Ing. Miroslav Uchytil a čestný občan našeho města a chlumecká divadelní legenda pan Antonín Lauterbach. Divadelní soubor Klicpera předvedl v chlumecké premiéře hru

SUGAR, o které si můžete přečíst podrobnosti na jiném místě Chlumeckých listů. Zde jen zmíníme nabitý sál a nadšené publikum.

Neděle 1. 10. patřila repríze opět zcela vyprodaného divadelního představení SUGAR.

Oslavy na počest zrození nového stánku kultury v našem městě skončily a nastává život všedního dne. Přejme si, aby každé představení, každá kulturní akce v Klicperově domě byly pro nás pro všechny opět malým svátkem.

Mgr. Milena Komárková

OHLASY NA VELKOU SLÁVU

V den státního svátku, 28. září 2006, naše město zažilo opět jednou nádherné chvíle velkolepé slavnosti, jež byla elektrizujícím zážitkem pro všechny obyvatele, kteří se jí v několikatisícovém počtu s nadšením zúčastnili. Otevření Klicperova domu za účasti ministra kultury, ředitele Národního divadla, hradeckého biskupa, krajského hejtmána i dalších významných hostů, ve spojení se svěcením oficiálního chlumeckého městského praporu, jubilejní výstavou chlumeckého hasičstva a impozantním, několikatisícovým průvodem bylo zajisté událostí, jaké se Chlumec dočká jednou za dlouhou řadu let a o níž se ještě dlouho bude hovořit i psát. Každý uznává, že Klicperův dům je krásný. Chlumečtí divadelníci, jak ve svém projevu zdůraznil jejich zasloužilý představitel Antonín Lauterbach, stejně jako chlumecká veřejnost se dočkali splnění dávného snu o důstojném, reprezentativním stánku pro divadelní představení, koncerty, kino, přednášky i slavnostní shromáždění. Všem, kdo se zasloužili o úspěšnou výstavbu této budovy, patří všeobecná pocta a dík. Hned v dalších dnech, které následovaly po slavnostním otevření, si chlumecké občanstvo náležitě vychutnalo požitky hudebního i divadelního představení v půvabném i účelně vybaveném interiéru Klicperova domu. Pěvecký koncert zorganizovaný vedením ZUŠ, na němž se za klavírního doprovodu absolventky HAMU Slávky Pěchočové představili sólisté Petra Hlaváčková, studentka Janáčkovy akademie múzických umění v Brně, Lucie Nováková, členka operetního souboru divadla v Karlíně, a Petr Šulc, byl vrcholným zážitkem.

Obrovský úspěch sklidil další den při zahájení Klicperova Chlumce divčích pěveckých souborů ZUŠ. Zasloužený potlesk patřil osvědčené moderátorce celého slavnost-

ního programu paní Jitce Surové, která vyniká pohotovostí a vysokou kulturou slovního výrazu. Obdivné ovace a uctivé povstání celého sálu byly výrazem obdivu a pocty nestorovi chlumeckých divadelníků 94letému herci, režisérovi i dramatickému spisovateli a členu redakční rady Chlumeckých listů, Antonínu Lauterbachovi.

Herci, zpěváci a tanečníci, kteří se poté představili v muzikálu „Sugar“ - „Někdo to rád horké“, nadchli a přímo udivili diváky elánem, ale zejména vpravdě profesionální úrovní, s níž pod režijním vedením Jaroslava Mála za spoluúčinkování Big Bandu Melodybrass, ve spolupráci s dirigentem Janem Petrovickým, choreografkou Janou Karlíkovou a dalšími vynikajícími odborníky zvládli toto složité a po všech stránkách vyzrálé interpretované představení.

K jednotlivým bodům bohatého programu oslav se jistě ještě nejdříve budeme vracet, ale již dnes redakce dostává dopisy diváků, kteří vyjadřují spokojenost s tím, co jim bylo umožněno vidět a slyšet, a zároveň se svěřují i s drobnými připomínkami, které organizátorům poslouží jako zkušenost pro příště. Přečteme si hrst výňatků z několika rozhovorů s občany.

„Bylo to krásné. Těch lidí v průvodu, to už se v Chlumci dlouho nevidělo. Jsem opravdu ráda, že se naše město zmohlo na tak krásné divadlo. Jenom mě mrzí, když jsem se dozvěděla, že jeviště, které by potřebovalo být na pravé straně (při pohledu z hlediště) aspoň o metr širší, nemohlo být rozšířeno, protože pán, který má vedle zahrádku, odmítl ponechat kousek její plochy k rozšíření divadla výměnou za několikanásobně větší plochu o kus dál. Nad takovou nevšíma-

vostí k veřejným zájmům člověk musí kroutit hlavou. Škoda, že není zákon, který by takové egoisty mohl přinutit, aby vyšli vstříc veřejnému zájmu, když na to nedokážou přijít sami...“ Veronika K.

„Bylo to všechno moc hezké. Pan starosta, ať si o něm myslí, kdo chce, co chce, i páni radní se touhle stavbou divadla i celou tou slavností jaksepatří vyřádili. Obohatili Chlumec o další pamětihodnost. Byl jsem také na pěveckém koncertu v pátek, kde hrála na piano naše virtuoska Slávka Pěchočová. Jsem starý chlap, ale něco tak krásného a dojemného jsem už dlouho nezažil. Byl jsem pyšný na to, že v Chlumci vyrostli tak výborní umělci, respektive umělkyně. Když slečna Lucie Nováková zpívala tu píseň z Divotvorného hrnce, tekly mi slzy dojetím... Měl bych jen jednu připomínku. Prý vedení měst. kulturního střediska nezajistilo ani kytičky jako jedinou odměnu účinkujícím. A tak to zachraňovali rodinní příslušníci a přátelé, ale pouze u žen. Zpěvák, myslím, že se jmenoval Šulc, nedostal nic. Bylo mu to asi líto, ještěže Slávka Pěchočová ze své kytice vytáhla růži, kterou mu dala náhradou...“ Josef N., důchodce.

„Průvod byl pěkný. Líbilo se mi, že starosta a radní se neobávají obléci kroje a dodat tím slavnosti pestrost, ba i trochu humoru. Také mě potěšilo, že přijeli tak významní hosté. Jen mě mrzelo, že před divadlem nefungovalo řádně zvukové zařízení, takže my, co jsme stáli dál od tribuny, jsme neslyšeli, co se tam říká. Ministr měl prý hezký projev, je mi líto, že jsem ho neslyšel. Jestli je k dispozici záznam, mohli byste ho otisknout... Václav J.

redakce

Milí čtenáři,

dovolte, abych vám poblahopřála k vašemu novému divadlu zvláště k představení „Sugar - Někdo to rád horké“!

Jako host z Berlína, houslistka a učitelka na ZUŠ v Berlíně mám velkou úctu a respekt k tomu, že jste postavili v Chlumu nad Cidlinou divadlo - v době, kdy se alespoň u nás v Německu jedno po druhém ruší a kulturní život v menších městech - s dovolením - je už dávno úplně mrtvý. (Výsledky z toho nikoho nepotěší...)

Jako pochvála premiéry „Sugar“ jen tolik: Obrovsky jsem se bavila. Hudba, herci a tanečníci byli skvělí, dokonali. Byla jsem naprosto překvapená. Vím, kolik to stojí práci.

Tak doufám, že z toho máte v Chlumu radost ne jenom na první divadelní měsíc. Přeju vám, ať je to divadlo čím dál živější. Užijete si ho!

Srdečné pozdravy z Berlína.

Sarah Flögelová

Poznámka redakce: Kvůli autenticitě ponecháváme text v původním znění, jak nám byl doručen.

VZPOMÍNKY..., VZPOMÍNKY...

Po delším váhání jsem se rozhodl, že se musím také podělit o své vzpomínky. Jako vášnivý ochotník jsem si neodpustil a zúčastnil se té slávy týkající se otevření Klicperova domu. Přeji z plna srdce chlumeckým ochotníkům toto nanejvýš nádherné prostředí.

Snad bych měl nejprve napsat něco o našem bývalém (žel Bohu!) ochotnickém spolku. Nehráli jsme jen tak něco, v přírodě Lucernu, na jevišti (složeném vždy ze sudů a trámů!) jsme si dovolili uvést Naše furianty, Čapkovu Matku, Pygmalion od G. B. Shawa, to jen tak ve zkratce. Také jsme zájžděli do okolí, do Kosic, do Klamoše, do Žiželic, do Lhoty pod Libčany.

Moje vzpomínky se však trvale usadily při vzpomínkách týkajících se chlumeckých Klicperáků. Předně to byl můj oblíbený učitel O. E. Lesk, který nás kluky dokázal upoutat svým vyprávěním o divadle na celé hodiny. Jenže... jenže... Učitel Lauterbach mě sice neučil, ale jako ochotníci jsme spolu vedli sáhodlouhé úvahy na toto pro nás oba oblíbené téma. Přeji mu touto cestou ještě mnoho let zdraví. Nebo Venda Starý, žádnou legraci nezkazil, ale opět... Zájezd na naší skromné scéně učinili Chlumečtí v r. 1949 se hrou „Nikdy“, drama.

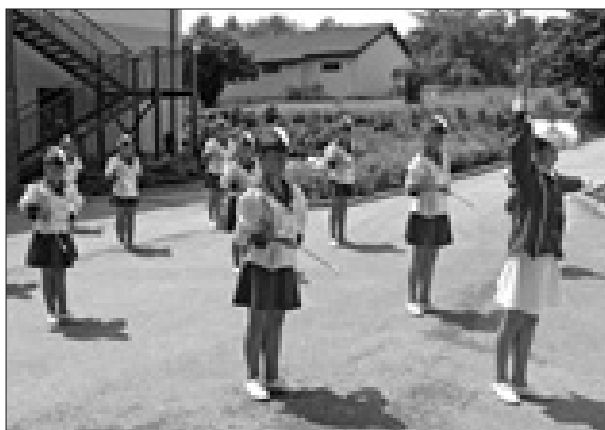
Další ochotník, na kterého nikdy nezapomenu - Míla Liška, můj výborný spolužák. Mám od něj v naší rodinné kronice zápis, kdy dovedně namaloval naši školu, kterou jsme po kolik let společně navštěvovali. Druhým zájezdem byla hra „Oidipus vladař“, „Sofokles“, další zájezd „Potopa světa“ od V. K. Klicpery, poslední návštěvou v r. 1955 se hrou „Jeho urozenost pan měšťák“ naše vzájemná setkání skončila. Nedá se zapomenout na přátelská posezení po skončení hry, kdy jsme se všichni srdečně pobavili, o co se nejvíce staral právě Vašek Starý...

Omlouvám se, že jsem si dovolil také přispět svou skromnou vzpomínkou na naše kdysi dávné ochotnění. Přeji chlumeckým Klicperákům do dalších let hodně elánu, úspěchů na nové nádherné scéně a dodávám naše ochotnické: „Zlomte vaz!“

J. Vaniček, Mlékosrby,
kdysi také jeden z ochotníků

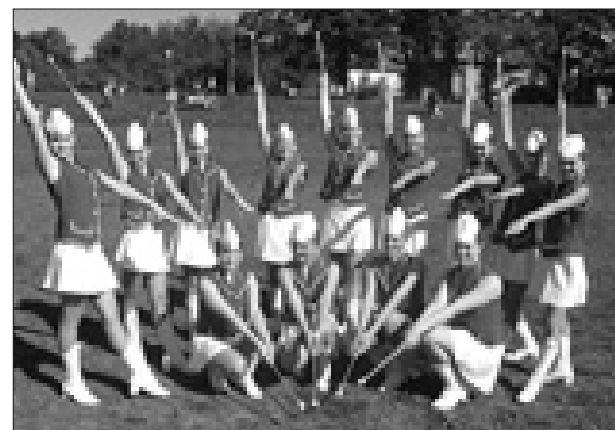
OLEŠNICKÉ MAŽORETKY: 5 LET SPOLU

Koukám, jak ten čas letí..., zpívá se v jedné písničce, jejíž autor má pravdu. Stejně tak nebudete věřit tomu, že Olešnické mažoretky mají důvod „k velké oslavě svých 5. narozenin.“

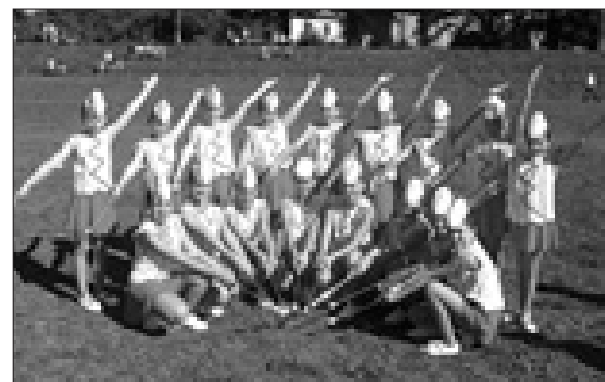
Tenkrát, psalo se 28. října 2001, se konal jeden z prvních konkurzů do již zmiňovaného souboru. Přišlo mnoho nadšených a horlivých děvčat zapálených do tajů tance s hůlkou. Sešly se dívky různých věkových hranic. Postupem času zájemkyň přibývalo a útvar se rozšířil na 2 kategorie - starší Střípký a mladší Červánky.

Společně začaly trénovat a cvičit pod vedením dnes už Dany Svobodové a Mirky Stárkové. O 7 měsíců později měly první veřejné vystoupení, které odstartovalo kariéru Olešnických

mažoretek. Zájem byl natolik obrovský, že o několik měsíců později byl založen další soubor. Jednalo se o děvčata ve věku od 5 do 8 let, která se divákům představila ve žluto-červených kostýmech pod názvem Rarášci.

Během relativně krátkého období 5-ti let jsme přinášely úsměvy obecenstvu na různých akcích, např.: přehlídky, plesy,

koncerty, soukromé akce a v poslední době i soutěže a šampionáty. To vše za doprovodu tradičních „mažoretkových“ skladeb, které měly široký záběr od dechové přes taneční až ke klasickému žánru. Nepočítaje místa, kde jsme měly (někdy i jedinečnou) možnost vystupovat. Celých 5 let bylo velmi rozmanitých. Většinou to bylo zábavné, někdy nabitě, ale i krušné.

RECEPT NA MARTINSKOU HUSU

11. 11. MÁ SVÁTEK MARTIN

Pokud existuje nějaké jídlo, kterým lze uctít jakéhokoliv Martina, pak je to Martinská husa, připravovaná tradičně pro tento den, prý aby uzavřela období masité stravy před adventním půstem... Dobrou chuť!

Martinská husa

Potřebujeme: 1 husu, kmín, sůl, několik jablek

Postup přípravy: Očištěnou, vykuchanou a omytou husu osušíme, kůži i vnitřek osolíme a pokmínujeme. Do břišního otvoru vložíme několik jablek, zbavených jádřinců, otvor zašijeme. Husu položíme do pekáče a podlijeme trochou horké vody a pečeme v troubě, zvolna, aby jablka nekaramelizovala. Občas přeléváme výpekem a podléváme vodou. Boky husy propichujeme vidličkou, aby se uvolnilo podkožní sádlo. Vypečené sádlo odebíráme.

Dozlatova upečenou husu naporcujeme, vyjmemе jablka a vypečenou šťávu zbavenou většiny sádla slijeme. Pekač vypláchneme trochou vody, napečenou šťávu seškrábneme do vody a vše společně povaříme, vypečenou šťávu zahustíme lžičkou hladké mouky.

Dušené červené zelí jako příloha k huse

Potřebujeme: sádlo, cibuli, červené zelí, sůl, kmín

Postup přípravy: Na sádlo osmahneme pokrájenou cibuli do žluta, přidáme nudličky nakrájeného zelí, lžičku soli a lžičku kmínu. Přelijeme horkou vodou a pod pokličkou dusíme doměkka, asi tři čtvrtě hodiny. Ke konci dušení vlijeme do zelí víno, přisladíme a nakonec zahustíme moukou rozmíchanou v troše studené vody. Za občasného promíchání povaříme, podle chuti přisolíme nebo přikyselíme octem.

Bramborové knedlíky

Potřebujeme: 750 g vařených brambor, 1 vejce, 1 žloutek, 150 g hrubé mouky, 100 g krupice, sůl

Vystoupení, tréninky, soutěže.... Vyplatila se však práce věnovaná tak křehké věci, jako je twirlingová hůl.

Za pět let se nám dostalo mnoho uznání, úspěšných ocenění, umístění a zvláštních cen - připomeňme alespoň letošní soutěžní klání v nedalekém Kolíně „O pohár ze zámku“, který pro Červánky znamenal nejvyšší příčku umístění a zlatý pohár. Konto Střípků je taktéž pestré. Dalo by se říci, že štěstí i porota přály mažoretkám z Olešnice téměř vždy! První pohár jsme si přivezly z německého Cloppenburgu. Nejvíce si ceníme titulu II. vicemistr oblasti 2004 a 6. místa v celorepublikovém žebříčku pro rok 2004. Nyní posledním pohárem stříbrné kvality je cena z letošní kolínské soutěže.

Co dodat závěrem? Napadá mě snad každým tak ořepaná fráze: jen tak dál!!!

Děkujeme starostovi obce Olešnice, panu Jelínkovi, a celému zastupitelstvu, že nám umožňují trénovat v místním kulturním domě a zároveň děkujeme za veškerou podporu.

Z mažoretkové kroniky

Postup přípravy: Vařené, oloupané a vychladlé brambory nastroháme, smícháme je se žloutkem, vejci, solí, krupicí a moukou. Zpracujeme vláčné těsto, které ihned zformujeme na dva válečky o průměru pět centimetrů a vložíme do vroucí, mírně osolené vody. Vaříme zvolna dvacet minut. V průběhu vaření knedlíky vařečkou nadzvedneme ode dna, aby se nepřichytily. Vařené knedlíky ihned krájíme na plátky. Pro přípravu bramborových knedlíků je výhodné použít brambory vařené den předem.

Mgr. Milena Komárková

TROCHA HUMORU

Manželé Mráčkovi žádají advokáta o sepsání návrhu na rozvod.

„Tak jak to začalo?“ ptá se právník pana Mráčka.

„No víte, pane doktore, vlákala mne do manželství s tím, že má dům na předměstí a ona to byla kniha od Karla Poláčka!“

„Tak kdepak jste byli letos na dovolené?“ ptá se sousedka.

„Víte, že ani nevím, my jsme si ještě nedali vyvolat film.“

„Prý jsi se konečně oženil.“

„Ano, bránil jsem se, ale mé tři děti mě donutily.“

Chlapec dostane na návštěvě kousek čokolády a nepoděkuje. Maminka se na něj významně podívá: „Nu, Tomáši, jak se říká?“

„Já bych prosil ještě kousek!“ odpoví způsobně chlapec.

„Drahý, já mládlu!“

„Jak jsi na to přišla?“

„Kdysi jsem za stovku nákup sotva unesla a teď s ním běžím!“

LV

PROGRAM KLICPEROVA DOMU NA LISTOPAD 2006

Den	Velký sál	Cena/hod.	Pozn.
2.11. ČT	Strážce, americký akční film	70,- Kč / 19.00	Kino
3.11. PÁ	Sugar - Někdo to rád horké, DS Klicpera	Vyprodáno	Divadlo
4.11. SO	Sky Fighters: akce v oblacích, francouzský akční	70,- Kč / 19.00	Kino
9.11. ČT	Klik-život na dálkové ovládání, americká komedie	70,- Kč / 19.00	Kino
10.11. PÁ	Potopa, Vězeň na Bezdězu, DS Klicpera	80,- Kč / 19.00	Divadlo
11.11. SO	Rozchod, americká romantická komedie	70,- Kč / 19.00	Kino
14.11. ÚT	Dva muži v šachu - Divadelní agentura Albrecht	200,- Kč / 19.00	Divadlo
16.11. ČT	Kráska v nesnázích, česká komedie	70,- Kč / 19.00	Kino
17.11. PÁ	Kráska v nesnázích, česká komedie	70,- Kč / 19.00	Kino
18.11. SO	Auta, americký animovaný film pro děti	70,- Kč / 19.00	Divadlo
23.11. ČT	Volter-špaň.dobrodružný - od 15 let	70,- Kč / 19.00	Kino
24.11. PÁ	Silent Hill, Japonsko-americký horor - od 15 let	70,- Kč / 19.00	Kino
25.11. SO	Let č. 93, americké akční drama	70,- Kč / 19.00	Divadlo
30.11. ČT	Supernáhradník, americká romantická komedie	70,- Kč / 19.00	Kino

Předprodej vstupenek se bude uskutečňovat každý čtvrtek v době od 15.00-18.00 hod.

Přerovská

PREMIÉRA DIVADELNÍ HRY SUGAR SE VYDAŘILA

V sobotu 30. září, v rámci oslav otevření Klicperova domu, začal 59. ročník divadelního festivalu Klicperův Chlumec. Místní divadelní soubor Klicpera se na tento významný den velmi dlouho připravoval. Vždyť mít vlastní divadelní scénu byl odvěký sen všech generací Klicperáků.

Chlumeckému publiku byla ve vlastní úpravě představena v premiéře divadelní hra Petera Stona s hudbou Jule Styna a texty Boba Merrilla SUGAR, která vznikla v roce 1972 na námět známého amerického filmu z roku 1959 režiséra Billyho Wildera s Marilyn Monroe v hlavní roli pod názvem Někdo to rád horké.

Filmová i muzikálová jevištní verze už desetiletí vyvolávají salvy smíchu v řadách diváků. A totéž se podařilo nyní Klicperákům. Proč? Když se dva nezaměstnaní muzikanti z Chicaga - Joe, Jaroslav Málek alternující s Lubošem Suchánkem, a Jerry, v podání Petra Pokorného, stanou náhodnými svědky vyřizování účtů zločineckého podsvětí, jsou pronásledováni a potřebují se ukrýt. Nenapadne je nic lepšího, než se přestrojit za ženy - Josephinu a Daphne - odjet rychlíkem na Floridu a hrát v dívčí kapele. Jenže díky svému přestrojení se dostávají do jedné

komické situace za druhou. A jako by nestačilo, že je pronásledují gangsteři, zamilují se oba do kouzelné zpěvačky a hráčky na ukulele jménem Sugar, kterou hraje Radka Pokorná. Sugar zrovna nikoho nemá, jenže co s tím, když oni nemohou prozradit svou pravou mužskou identitu, aby nepadli do rukou pronásledovatelů? Když se pak do jednoho z nich zamiluje postarší milionář a požádá ho o ruku, je toho na ně už opravdu moc... Výsledný tvar divadelní SUGAR plně odpovídá zásadě režiséra filmu Billyho Wildera: „Snažím se ve svých dílech říkat pravdu, ale mám-li volit mezi pravdou a zábavou, zvolím pokaždé to druhé. Mým jediným, vášnivým a neodbytným přáním je nikdy nikoho nenudit...“

S tímto velmi náročným projektem se Klicperáci poprali znamenitě, zejména díky režiséru Jaroslavu Málkovi, který dokázal stmelit kolektiv chlumeckých ochotníků, muzikantů z olešnického swingového orchestru Melodybrass pod vedením Jana Petrovického a tanečnické skupiny SHE-POT v čele s Janou Karlíkovou v jeden skvěle šlapající tým. Všichni aktéři se snažili z plných sil, aby podali co nejlepší výkon, i když tréma před domácím publikem byla obrovská! Herec-

ké, pěvecké, hudební i taneční výkony byly skvělé a nezbývá, než za ně všem poděkovat. Potlesk přítomných diváků to zcela potvrdil. Zejména představitelé hlavních rolí předvedli doslova herecký koncert, který byl odměněn v průběhu celého představení dlouhotrvajícím potleskem. Při této slavnostní premiéře si s Klicperáky zahráli v jedné ze scén i nestor chlumeckého ochotnického divadla pan Antonín Lauterbach a starosta města Miroslav Uchytíl.

Nastudování divadelní hry stálo všechny zúčastněné stovky hodin volného času a jak sám režisér říká: „Stálo to hodně potu, nervy, někdy i slzy. Na druhou stranu to byla úžasná chuť a vůle mnoha lidí z různých oborů dokázat, že i amatér na to má! Má na to právo a má to minimálně zkusit!!!“

Na tomto místě je třeba poděkovat i mnoha dalším lidem, kteří sice na jevišti vidět nebyli, ale bez kterých by to prostě nešlo. V první řadě je to paní Vladka Marešová, která celý soubor již několik let líčí a pro tuto hru vytvořila dámské části souboru nádherné dobové účesy, dále paní Jana Tučková, která všem hudebníkům a tanečnicím ušila stylové kostýmy, Petru Štefanovi a Radku Škeříkovi za úpravu hudebních výstupů,

o ozvučení se starali Ivo Kučera a Michael Kvaček. Největší dík patří Městu Chlumec nad Cidlinou za vybudování nového moderního kulturního zařízení. Nesmíme zapomenout ani na rodinné příslušníky herců a muzikantů, kteří mnohdy s velkou tolerancí a trpělivostí vyslechli tolikrát opakovanou větu: „Dneska máme zase zkoušku, asi přijdu pozdě.“

Přejme tedy Klicperákům, ať se na nové scéně cítí jako doma, ať zde najdou vše, co pro svoji činnost, kterou dělají radost nejen sobě, ale nám všem, potřebují. Přejme jim stále sál plný nadšených, spokojených diváků, kteří se sem budou rádi vracet.

Mgr. Milena Komárková

P.S. Divadelní soubor Klicpera děkuje všem svým příznivcům za velký zájem o divadelní představení SUGAR, za dlouhotrvající bouřlivý potlesk, zkrátka za to, že doma, v Chlumu, máme skvělé divadelní publikum. Připravili jsme pro vás dalších pět repríz, ale vzhledem k tomu, že jsou již téměř vyprodané, budeme pro vás tuto hru v případě zájmu rádi hrát i v příštím roce.

SLOVO REŽISÉRA

Jsou divadelní představení a filmy, které ani po letech neztrácejí nic ze svého kouzla a vtipu a jejich zápletky nás dokáží stále znovu a znovu přivádět do toho zvláštního stavu, kterému říkáme dobrá nálada, nebo jednoduše pohoda. Jedním z takových děl je bezesporu film „Někdo to rád horké“, v němž režisér Billy Wilder světil hlavní role nezapomenutelnému trojlicí herců: Lemmon-Curtis-Monroe. Už v okamžiku, když jsme se rozhodli zkusit se poprat s tímto fantastickým textem, jsem si byl vědom, že je to pěkná drzost. A na tomto místě říkám zcela upřímně: Kdybych věděl, co nás čeká, tak nevím, nevím asi bych váhal - možná i o tři dny déle. Ale nakonec bych do toho šel znovu.

Ten nápad vznikl zcela náhodně po jednom úspěšném představení v divadelní klubovně. Jeden z našich kolegů v tom slastném opojení z právě skončeného představení předvedl brilantní výstup, v němž se přestrojil za ženu. Zakončil ho slovy: „Nikdo není dokonalý.“ Tam mne to poprvé napadlo, ale tu myšlenku jsem ihned zaplašil - na to my přece nemáme!!!

Jenže jak už to s myšlenkami bývá, někdy se vracejí a vracejí se v ten nejmeně vhodný okamžik. Ten nastal, když jsme se dozvěděli tu radostnou novinu, že Chlumec bude mít konečně divadlo. A pak to začalo: jakou hru vybrat jako první do nového divadla, aby to byla legrace, aby si tam zahráli všichni, aby to bylo něco, co je té chvíli hodno, abychom předvedli nějaké nové téma a aby, aby.... No prostě hrůza. Myšlenky jsou prostě mrchy, zvláště, když je vyslovíte nahlas, pak už nejdou vzít zpátky. A přesně tak to bylo.

Začali jsme tu mozaiku stavět, pěkně kamínek po kamínku. A bylo to stavění věru dlouhé a o mnoho složitější, než jsme si na začátku byli schopni připustit. Snad stokrát jsem si říkal, že ty problémy nikdy neskončí a navíc nejsou řešitelné... a vůbec... byla to blbost od samého začátku!

Tedy Vám tedy předkládáme výsledek našeho snažení. Pokud se nám podaří vyvolat alespoň úsměv na vašich tvářích, pak naše snažení nebylo marné. A na úplný závěr prosba k autorům, kteří jsou už, bohužel, tam nahoře: „**Odpusťte nám prosím naši troufalost.**“

Jaroslav Málek

NOVÝ PŘÍRŮSTEK DO CHLUMECKÉHO MUZEA

Na jaře letošního roku darovala rodina Kincnerova z Chlumce nad Cidlinou do Městského muzea Loreta krásný kroj. Jedná se o rekonstrukci lidového kroje z okolí Hradce Králové, kde však kroje nemají hlubokou tradici, protože je poměrně brzy vytlačilo městské oblečení. Proto také nemá tak svéráznou podobu jako kroje z jiných oblastí. Ve většině literatury je uváděn jako kroj „královéhradecký“ či kroj z okolí Hradce Králové. Se stejným typem kroje se můžeme setkat i na Bydžovsku, kde se nazývá „bydžovský“, pokud se nosil na Chlumecku, bývá nazýván „chlumecký“. Pod tímto názvem si mohli čtenáři Chlumeckých listů tento typ kroje prohlédnout v č. 4/2004, kde je vidět na doprovodné fotografii k článku Klamošské vzpomínky od Marie Adamcové.

Exemplář vystavený v muzeu vznikl přibližně v r. 1940. Tehdy v Chlumu skupina žen okolo p. Horynové šila a vyšila

vala „chlumecké“ kroje. Vzniklo tak asi 8 ženských krojů. Kostice do šněrovaček z rákosu štípal p. Felgl. Zřejmě z téže doby pocházejí i návrhy kroje od Věry

Staňkové, které jsou bohužel nedatované, a ani o autorce se mě nepodařilo dosud nic bližšího zjistit.

A jak „chlumecký“ kroj vypadá?

Sukně z hedvábného brokátu jemného barevného ladění. **Zástěra** je kratší než sukně, jemně bíle vyšita s použitím pavoučků. Asi 25 cm od okraje byl vzor hustší. **Kosička** je trojčipý šátek kladený křížem přes prsa. Jeho cípy se zasunují pod pásek šněrovačky. Kosička je bílá, vyšita shodným vzorem jako zástěra. Kosičky i zástěry bývaly také tylové. **Košilka** je také bílá s krátkými rukávy lemovanými vláčkou (paličkovanou krajkou). **Šněrovačka** z pevného hedvábi je vystužena kosticemi a vpředu se přepíná páskem. Kroj byl doplněn u vdaných žen **čepcem** a svobodné dívky nosily **vinek** z lučních květů.

Na vaši návštěvu muzea i na doplňující informace k výše uvedenému se těší **Helena Krátká**

VÝLET ZA ODMĚNU

Naše knihovna se poprvé zúčastnila celostátního projektu Klubu dětských knihoven SKIP „Kde končí svět“. Do projektu se zapojilo 23 knihoven regionu východní Čechy. Projekt byl rozdělen do tří kategorií:

1. oblast literárních soutěží a tvůrčího psaní
2. oblast výtvarných soutěží
3. oblast literárně-dramatická

V 1. kategorii pro 2. stupeň ZŠ obsadil žák David Jelínek 2. místo a za odměnu získal knihu od Petry Braunové s věnováním od autorky.

Ve 2. kategorii jsme obsadili také 2. místo. Do soutěže jsme poslali krásné dráčky, které vyráběly děti v keramickém kroužku při ZŠ pod vedením pí. Ladislavy Stmadové. Zásilka do soutěže do knihovny v Pardubicích došla poškozená. Díky knihovnici pí. Jaré, která ochotně a pečlivě dráčky slepila, se mohli všichni dráčci soutěže zúčastnit. Všem se moc líbilo.

3. kategorie proběhne v měsíci dubnu 2007 v Městské knihovně v Náchodě. Do soutěže jsme přihlásili děti z dramatického kroužku ZUŠ pod vedením pí. Romany Hlubčkové. Doufáme, že i v této kategorii budeme úspěšní.

19. 9. 2006 jeli soutěžící - Anna Fuxová, Klára Hodková, Štěpánka Pavlíková, Luboš Suchánek - na setkání vítězů do ZOO ve Dvoře Králové. Z celého regionu bylo vybráno 40 dětí z toho 4 z Chlumce n.C. Děti si prohlédly Darwinovu stanici, kam se běžný návštěvník nepodívá. Zde jim bylo umožněno vzít si do ruky želvu a agamu a prohlédly si preparované ků-

že zvířat. Pro Luboše Suchánka byl největší zážitek, když si mohl nechat omotat kolem krku chřestýše vážícího 12 kg, dlouhého asi 2 m a starého 8 let. Potom jsme měli připravenou se zástupci ZOO prohlídku Safari s pěkným výkladem o životě zvířat zde žijících.

Výlet se nám moc líbil a věříme, že tato odměna bude motivací i pro další děti při přihlášení do příštího ročníku tohoto projektu.

kolektiv knihovny

ANNA SCHERKSOVÁ-DANEŠOVÁ (dokončení)

Již 25. srpna 1927 se manželům Scherksovým narodila první dcera Jana. Vystudovala po otcově příkladu farmacii jako příslušnice čtvrté generace scherksové lékárnické dynastie. Ale bůh náhod rodině vnutil jiné řešení. Jana se v roce 1951, v době, kdy lékárna už byla znárodněna, provdala za Ing. Josefa Steklého z Chlumce, který po svatbě přijal jméno Scherks. Manželé se z existenčních důvodů odstěhovali do Prahy, kde Jana nastoupila práci v lékárně a její manžel byl zaměstnán v Avii jako letecký inženýr. (Bylo jí Osudem pro další život vyměřeno pouhých 30 let, zemře na selhání ledvin v roce 1981 ve věku pouhých 54 let.)

19. února roku 1929 přišla na svět druhá dcera, pokřtěná jménem Helena. Doma se jí říkalo Iluška. Rodina se rozrůstala. Babičky i prababičky z obou stran se předháněly v péči o čiperné vnučky. Dědeček Průcha ze satalického velkostatku posílal pravidelně zásoby do kuchyně.

Velká domácnost, údržba i zvelebování domu a bytu i zařizování a modernizace lékárny, rodinná dovolená i rozličné příjemnosti života, které si Scherksovi dopřávali, včetně kvalitního oblečení, obrazů, knih, koncertů a divadel, to vše se promítalo do stoupajících výdajů. A tak manželé v rozhovorech o plánech do budoucna hledali další možnosti, jak zvýšit rodinné příjmy. Vynořil se nápad paní Scherksové: Což takhle zřídit v domě vedle lékárny ještě drogerii, kterou bych vedla já? Byla tu však potíž. Paní neměla potřebnou kvalifikaci a živnostenské oprávnění. Zato měla nezdradnou chuť pustit se do podnikání. Pomohla šťastná náhoda. Bratr Jana Scherkse Otta se přibližně v té době oženil s dcerou jistého pana Skopce, který byl drogistou v Neveklově u Benešova. V dohodě s Scherksovy si obstaral roku 1931 koncesi k zřízení filiálky drogerie v Chlumci. Týž rok ji otvírali. Vedoucím, který zastupoval držitele koncese, se stal pan Jíva. Anna Scherksová se tu během následujících tří let vyučila plně kvalifikovanou drogistkou a po složení příslušných zkoušek převzala samostatné vedení obchodu. Finanční poměry rodiny se dvojnásobně zlepšily, takže si nyní rodina mohla dopřávat leccos navíc. Rekreační pobyty v Beskydech, Tatrách i u moře v Jugoslávii i zájezd do Paříže.

Rodinná kronika zaznamenala v roce 1934 paměťhodnou událost, kdy se svatbou sestřenice Jana Scherkse Antonie Doležalové, dcery bratra jeho matky, s redaktorem a tiskařem Vítězslavem Klemensem propojily dvě významné chlumecké rodiny.

O dva roky později, roku 1936, se Scherksův rodinný kruh rozrostl o dalšího člena. Narodila se třetí dcera. Šťastný otec učinil zápis do kroniky: „... všichni jsme čekali syna, ale o to více jsme ji měli rádi a Anina se stala naším miláčkem.“

Sedíme teď spolu u stolu, povídáme si o životě a jeho krivolakých, nevypočitatelných cestách.

„Do školy jsem začala chodit už za války v roce 1942. Moc si toho z té doby nepamatuju. Zato osvobození už jsem prožívala naplno. To byla obrovská radost. Zdálo se, že všechno zase začíná být krásné a čeká nás všechny šťastná budoucnost. Jenže brzy přišel ten únorový převrat. Mamince v září

1949 znárodnili drogerii. Nějakou dobu vypomáhala tatínkovi jako laborantka v lékárně. Pak nám znárodnili i lékárnu, kde začal velkopanský poroučet někdejší otcův laborant pan Haltuf, který za války před Němci přičinlivě ohýbal hřbet a lidé si museli dávat před ním pozor na pus. Teď z něho byl naráz velký komunista, který s potěšením dával tatínkovi na každém kroku na srozuměnou, že v lékárně je teď pánem on. Já jsem si užívala dětství, jak se dalo. Do Sokola ani do Junáka jsem nechodila, obě organizace byly ostatně tenkrát zakázány. Žili jsme bez nálady. Sestra Helena, která v roce 1947 odjela studovat do Anglie, zůstala v emigraci a provdala se do Francie. Jana žila v Praze. A maminka, která si v Praze našla zaměstnání v drogerii, přes týden pobývala u nich...“

Anina, jak se dozvídám, se začala horlivě věnovat jezdeckému sportu. Chodila se skupinou nadšenců na zámek, kde jim Radslav Kinský s panem Zimou dopřávali projížďky na plavácích a učili je, jak se správně držet v sedle a ovládat koně. Tehdejší chlumečtí mocipáni to sledovali mračnými pohledy. Pokládali zasvěcenosti jezdeckého sportu za bezmála protistátní spiklence vedené mladým hrabětem. O členech skupiny se psaly negativní posudky a o děvčatech se roznášely špinavé pomluvy, že se chodí na zámek „válet s rajčátky“.

Anina měla v plánu dostat se na gymnázium a po maturitě studovat medicínu, ale s posudky, které dostala z Chlumce, neměla nejmenší naději. Rodinná rada rozhodla, že půjde do Prahy, aby se dostala chlumeckým kádrovákům z očí.

Nedostatek středních zdravotnických kádrů jí usnadnil přijetí do zdravotní školy. Bydlela v ženských domovech a každou sobotu dojížděla osobákem do Chlumce. Po úspěšné maturitě nastoupila do zaměstnání jako zdravotní sestra v závodní ordinaci ČKD. Její kádrový profil se tímto umístěním o poznání vylepšil, ale noční služby v prostředí plném drsných chlapů osmnáctileté dívky, za kterou se kdekdo obdivně otáčel, naháněly strach. Po čase se jí podařilo dosáhnout přezazení do jiné ordinace s denními službami, až posléze se dostala na polikliniku, kde byly služby relativně klidné. Její poslední stáčí byla závodní ordinace ministerstva sociálních věcí.

Doma v Chlumci bylo zatím v rámci postupující socialistické revoluce z vůle politických instancí dokončeno vyvlastnění veškerého majetku rodiny Scherksovy. Kromě lékárny, která více než 110 let sloužila chlumecké veřejnosti, byl bez náhrady znárodněn i dům. Převzala jej komunální domovní správa, již museli Scherksovi nyní platit nájem z dvoupokojového bytu, který jim byl milostivě ponechán k obývání. Další místnosti obsadil finanční úřad. Perzekuce, které postihly celou rodinu, podlomily otcovo zdraví. Jeho stav se vůči hledně zhoršoval. 28. září 1966 v novobydžovské nemocnici zemřel. Jeho manželka napsala do kroniky: „Těžko jsem se smířovala s odchodem mého milovaného manžela, ztratila jsem náplň mého života, jen moje hodné, pozorné dcery mne smířily s dalším bytím...“ Paní Anna Scherksová se dožila sametové revoluce a nápravy křivd. Zemřela v pondělí 16. března 1998...

Osud jako rozmarný dramatik míchá v životních příbězích lidí pochmurné sekvence s epizodami útešnými, plnými povzbudivých nadějí. Kterýsi slunný den v době svého pražského

působení se zdravotní sestra Anna Scherksová při cyklistickém výletu do Davle seznámila s pohledným mladým mužem, který se představil jako Vladimír Daneš, zkráceně Mirek. Aninu zlobilo zadní kolo a Mirek jí pomohl závalu odstranit.

„Líbil se mi. Už během zpáteční cesty jsme si ujednali rande na Vyšehradě. Začali jsme spolu chodit...“ Známost se změnila v lásku. Pocházel z Brna. Byl synem perzekuovaného vyššího důstojníka. Nějakou dobu žil s maminkou a bratrem v Táboře, pak se odstěhoval do Prahy, kde získal zaměstnání v Plynoprojektu s bytem. Maminka se nastěhovala k němu. V roce 1959 se Anina s Mirkem vzali. V kostele sv. Štěpána jako rodiče.

„Bydleli jsme u Mirkovy maminky v čtrnáctimetrovém pokojíku, vařilo se v koupelně. V roce 1960 se nám narodil syn Michal a za pět let po něm dcera Magdalena... Jsme spolu šťastni a z dětí máme radost. Život jde dál.“

Návrat Aniny Scherksové-Danešové do restituovaného domu, který od roku 1846 patří lékárnické dynastii Scherksů, je přes všechny dramatické zápletky aktem dějinné spravedlnosti, výslednicí pomalé, ale spolehlivé práce příslovečných božích mlýnů. První starostí Danešových bylo obnovit v domě provoz lékárny, aby se zajistilo pokračování tradice, již byl dům zasvěcen. Za pomoci dr. Mario Čeladníka se to podařilo. Rodinná kronika, do níž mi Anina dala nahlédnout, obráží zajímavým způsobem dění, jímž jsme procházeli v uplynulých více než padesáti letech. Je to poutavá četba, o níž se ve výňatcích hodláme podělit se svými čtenáři. Anně Scherksové-Danešové a celé její rodině, která je nejmladším generačním předvojem Scherksova rodu, přejeme šťastné rozvíjení rodokmenu.

Karel Richter

HISTORIE CHLUMECKÉHO DIVADLA

A pak již po tradičním uvítacím ceremoniálu mohla jít od 1. do 9. července opona vzhůru.

V tomto soutěžním zápolení chlumecká veřejnost uviděla inscenaci, bohužel jen ojedinělou, a to „Půlnoční mši“, která v té slabé průměrnosti bleskla jako jiskřička, ohlašující snad obrát k lepšímu, promyšlená režijní koncepce, dobrá práce s hercem, snaha o čistotu jevištní řeči, i když nemůžeme říct, že to bylo gala představení, přesto vystoupení mělo vynikající prvky, které ji přisoudily právem první místo.

Další soubory už nedosáhly takové úrovně. Jistě přistupovaly ke studiu stejně nadšeně, mnohdy možná za stížených

podmínek, ale po jejich představení musela porota, ve složení O. Pelant, J. Černý, A. Lauterbach, mluvit i o závažných nedostatcích v režijní a herecké práci.

Byli jsme svědky totiž takového představení, které nemělo být v takovém stavu vůbec předloženo platícím návštěvníkům, neboť postrádalo zcela

nejzákladnější znaky divadelního řemesla. Viz K. Čapek „Matka“ v podání souboru z Víchové nad Jizerou.

Po tomto představení provedla porota celkové hodnocení a vyhlásila pořadí. Na 1. místě „Půlnoční mše“ - Dolní Kalná, 2. Dům dony Bernardy - Stará Paka, 3. „Pohled do očí“ - Lázně Bohdaneč, 4. „Most“ - Hradec Králové, 5. „Pohledte, pokušení“ - Přibyslav, 6. „Matka“ - Víchové nad Jizerou.

Divadelní sezonu v roce 1961 ukončil dram. odbor „Klicpera“ v sobotu dne 16. prosince, kdy na Klicperově scéně v sokolovně řídila M. Jirušková hru E. Vítkovského „Dům u doktorů“ s těmito interprety: S. Vošoust, S. Roula, M. Jirušková, S. Žáková, M. Ettel, V. Starý, J. Kapoun, F. Pavlíček, V. Lhoták, D. Hedvičková, Z. Boháč, Z. Lesutová, M. Krejčová, A. Lauterbach.

V Novém Hradecku napsal Petr Průša mimo jiné toto: „TJ Spartak Chlumec uvedl Vítkovského hru „Dům u doktorů“. Je to hra, která byla v padesátých letech hodně hrávána. Jejím hlavním zaměřením je otázka odpovědnosti lékaře ke společnosti, k lidem mezi nimiž vyrostl.“

Pro dnešek zůstává aktuální svou otázkou odejít z vesnice, z malého městečka do Prahy nebo zůstat a plnit své úkoly venku, kde je schopných a kvalifikovaných lidí potřeba.

Inscenace v Chlumci n. C. stojí na slušném průměru, je zbavena vši strojenosti, pathetisování apod. Soubor si však ztížil práci tím, že nezasáhl podstatněji do textu, aby zkrátil některé rozvěklé dialogy (scéna s operací apod.), které ztěžovaly hercům akci a rozbíjely ji.

Je vcelku zbytečná obava, anebo špatný názor, že provádět dramaturgické úpravy mohou jen profesionálové. Dramaturgická úprava vedená důsledně režijním záměrem, která podporuje myšlenku, nemůže hru poškodit.

Celek představení potvrdil kvality chlumeckého souboru, z hereckých výkonů stál v popředí A. Lauterbach - postava lékaře.

V repertoáru dram. odboru „Klicpera“ TJ Spartak se mohly objevovat jenom hry doporučené agenturou Dilia, hrát devizovky bylo tabu. Přesto soubor „Klicpery“ v roce 1962 nacvičil hru portugalského autora Quilhermo Figueredo „Liška a hrozný“ a na scénu ji uvedl 3. března.

Vzhledem k malému obsazení („Kleia“ - B. Čeňková, „Melita“ - M. Vaňousová, „Xantos“ - J. Kratochvíl, „Ezop“ - A. Lauter-

bach, „Černoch“ - St. Vošoust, „Agnostos“ - J. Kapoun,) šla hra rychle na svět a byl dostatek času na její propracování, proto nebylo divu, že premiéra získala veliký ohlas mezi obecnstvem, které s výkony jednotlivých postav bylo velmi spokojeno. Po tomto úspěchu se hra opakovala 11. března v rámci oslav MDŽ v Chlumci n. C.

Mladí členové „Klicpery“, zaměstnanci Brandýských strojírů a sléváren, získali nové členy v továrně a v režii M. Ettela nastudovali k 1. květnu pohádku K. J. Erbena „Jednou ranou tři sta zabil“.

Mezitím byl sestaven přípravný výbor Klicperova Chlumce v tomto složení. Předseda A. Lauterbach, místopředseda Kar. Koťátko, tajemník V. Starý, pokladník A. Kotasová.

Jelikož na tento rok připadlo 170. výročí narozenin V. K. Klicpery, bylo rozhodnuto pro tentokrát Klicperův Chlumec přesunout až na podzim, na měsíc, ve kterém se náš rodák narodil. Rovněž se rozhodlo, aby se místní ochotníci zúčastnili svou inscenací na tomto festivalu.

Přibyla tedy ještě další práce spojená s nastudováním hry V. Huga „Bídníci“. Přes všechny potíže, a ty jsou a budou vždy, se podařilo připravit KCH natolik, že mohl být zahájen v sobotu 17. listopadu vystoupením chlumeckého „Klicpery“ s hrou „Ubožáci“ (měnit původní názvy her bylo v tomto prolet. režimu v oblíbené), kterou ve spolupráci s ochotníky z Kosic jako generálku sehráli v předvečer pro místní školu.

Ve hře se uplatnili: A. Lauterbach, F. Bludský, M. Ettel, Jar. Vosáhlo, Z. Boháč, St. Roula, St. Vošoust, J. Lhoták, M. Havlín, J. Pavlíček, V. Hruška, Z. Zelený, J. Kratochvíl, M. Kodrle, M. Čukan, M. Jirůšková, J. Lauterbachová ml., J. Vopálková, M. Krejčová, D. Hedvičková, Z. Lesutová, A. Lauterbach ml., M. Kodrle ml., J. Rajm, D. Tesařík.

A pak v nepřetržitě sledu následovalo za sebou 6 divadelních inscenací. V neděli 18. listopadu Dolní Kalná - P. Hanus „Zpěněný kůň“, v pondělí 19. listopadu ve 14 hodin loutkové divadlo Sokol Malšovice - O. Augusta „O chaloupce z marcipánu“, v úterý 20. listopadu „Langer“ z Bohdanče - O. Daněk „Svatba sňatkového podvodníka“, ve středu 21. listopadu „Hálek“ ze Staré Paky - A. P. Čechov - „Racek“, ve čtvrtek 22. listopadu Příbyslav - A. Arbuzov „Irkutská historie“ a konečně v pátek 23. listopadu Dynamo Plácky - V. K. Klicpera „Rod Svojanovský“.

Vitání souborů se konalo vždy v zasedací síni MěstNV v určenou hodinu předsedou MěstNV E. Kalousem a předsedou přípravného výboru KCH A. Lauterbachem. Všem souborům jako upomínkový dárek byly předávány MěstNV obrazy chlumeckého zámku a od přípravného výboru grafický list Hadrián z Římsů.

Co se týče dramaturgie, můžeme říct, že program festivalu byl hodnotný. Ovšem s provedením spokojenost nebyla. Byly zde předvedeny hry celkem dobré úrovně, ale na druhé straně i představení slabě průměrná. A už tehdy se dospělo k názoru, že bude zcela bezpodmínečně třeba, má-li se úroveň zvýšit, a to bude zcela nutně vzhledem ke klesající návštěvnosti jednotlivých představení, zamyslet se nad výběrem her i jednotlivých souborů co do počtu, aby Klicperův Chlumec měl stále stoupající tendenci.

Tak, jak to konečně vyjádřila sama porota, která ve složení P. Průša, V. Židlický, F. Bahník a Jar. Černý, na závěr Klicperova Chlumce 24. listopadu při ochotnické veselici s tancem, vyhodnotila nejlepší soubory i jednotlivce a předala ceny.

O tom napsal do Nového Hradecka 30. listopadu V. Starý: „V sobotu 24. listopadu byl slavnostně zakončen vyhlášením ví-

tězů tradiční festival nejlepších divadelních souborů tělovýchovných jednot KCH 1962.

Putovní pohár, který věnovala rada ONV v Hradci Králové, získal nejlepší soubor Langer z Lázní Bohdaneč, který zvítězil s hrou Svatba sňatkového podvodníka. Na druhém místě se umístil dram. soubor Klicpera při TJ Spartak Chlumec n. C., který za hru V. Huga „Ubožáci“ získal cenu věnovanou závodem Brandýské strojírny a slévárny v Chlumci n. C., a konečně 3. cenu, kterou věnovalo Kovodřevo podnik Chlumec n. C., získal dram. odbor Petr Bezruč TJ Plácky Hradec Králové za inscenaci hry V. K. Klicpery Rod Svojanovský.

Porota dále vyhodnotila nejlepší role v kategorii mužů. Uznání získali K. Elsner z Bohdanče, A. Lauterbach z Chlumce n. C. a E. Trnka z Hradce Králové.

V kategorii žen pak D. Sýkorová z Bohdanče.

Za nejlepší scénické provedení udělila prvé místo Jar. Černému z TJ Spartak Chlumec n. C. za scénu ke hře Ubožáci, za nejlepší režii O. Pelantovi z dram. souboru Plácky ve hře Rod Svojanovský.

Velkým a milým překvapením festivalu bylo neobyčejně důstojné prostředí hotelu Cidlina, kde se konaly večerní besedy poroty se soubory. Celý kolektiv hotelu v čele s p. Jakubovským se ujal tohoto úkolu iniciativně a bez naší pomoci vytvořil pro soubory i naše hosty vždy velmi pěkné a příjemné prostředí, což rovněž přispělo v míře nemalé k lesku tohoto Klicperova Chlumce.

V roce 1963 dramatická múza v Chlumci n. C. silně odpočívala, takže teprve až na sklonku roku dala o sobě vědět. Snad se projevila velká unavenost z předcházejícího roku, kdy členové souboru byli zatěžkáni přípravou Klicperova Chlumce a k tomu ke všemu ještě nácvikem náročné hry V. Huga „Ubožáci“, nakonec se přece jen rozhodli pustit se do inscenace pohádky a přípravy XVII. Klicperova Chlumce, ale jen v malém rozsahu, protože se jevila naděje, že příštím rokem by se mohla konat celostátní přehlídka divadelních souborů tělovýchovných jednot.

V krátké době bez velkých okázalostí byl v pátek 22. listopadu zahájen tento skromný XVII. Klicperův Chlumec v sokolovně vystoupením loňského vítěze z Bohdanče, který předvedl od Nazima Hikmeta „Damoklův meč“. V neděli 24. listopadu sehrál dram. odbor „Klicpera“ pro školy pohádku Jiřího Beneše „Pohádka o Honzovi a princezně Zlatovlásce“. Režie se ujal M. Ettel a osoby v pohádce obsadil těmito herci: M. Ettel, A. Venclová, Z. Lesutová (Zlatovláska), D. Hedvičková, M. Kodrle, St. Roula, Z. Boháč, S. Vaníček, M. Jirůšková, M. Čukan, S. Žáková, Jar. Vosáhlo („Honzá“), J. Nováková, D. Tesařík.

V rámci tohoto nepatrného festivalu vystoupilo profesionální Východočeské divadlo z Pardubic v sobotu dne 23. listopadu a chlumeckému publiku se zavděčilo uvedením veselohry V. K. Klicpery „Lhář a jeho rod“.

XVIII. KLICPERŮV CHLUMEC v r. 1964 se stal dějištěm II. celostátní přehlídky divadelních souborů ČSTV. Ve dnech 27. června až 4. července přijely do Chlumce n. C. nejlepší soubory, které tělovýchova tehdy měla, a uvedly na Klicperově scéně v sokolovně tyto inscenace.

V zahajovacím představení dram. odbor „Klicpera“ z Chlumce n. C. sehrál před porotou sportovní komedii J. Žáka a J. Koenigsmarka „Kouzelné rukavice“ jako experimentální pokus uvést na jeviště sportovní tematiku. Režie se ujal A. Lauterbach a scény Jar. Černý. Porota měla ke hře značné výhrady.

Dne 28. června vystoupil soubor TJ Sokol Praha 6 Liboc. Divákům se zavděčil dobře provedenou hrou L. Caldoniho „Sny sobotního večera“. Spokojenost projevila i porota.

I další velmi známou hru L. Stroupežnického „Zvíkovský rášek“ a „Paní mincmistrová“ sehráli v pondělí 29. června naši milí hosté z Jednoty Baník Tišnov velmi svižně a radostně.

Soubor TJ Sokol Nová Ves pro své vystoupení v Chlumci zvolil hru A. M. Swinarského „Alcestin návrat“ a svého těžkého úkolu se zhostil s úspěchem.

Ve středu 1. července sehrála Jednota Spoje Praha - Žižkov hru H. Pfeiffera „Dva lékaři“.

Ve čtvrtek 2. července vystoupilo loutkové divadlo z Malšovic s pohádkami „Hrnečku, vař“ a „Veselá medvídata“. Toto představení porota nehodnotila.

V pátek 3. července se představil div. odbor z Ostravice a jejich aktovky A. P. Čechova „Bankovní jubileum“, „Náměly“, „Medvěd“ sklidily zasloužený potlesk.

V sobotu dne 4. července na závěr KCH hostoval v Chlumci soubor ze Stránčice s inscenací R. N. Nashe „Hrst ohně“. Jejich hra byla nadmíru zdařilá a obecnstvu se líbila.

Svým vystoupením se všechny soubory zapsaly do myslí i srdcí vděčných diváků, kteří po osm dní neúnavně zaplňovali hlediště sokolovny.

Město samo se na tuto slavnost rovněž velmi dobře připravilo. Bylo krásně a čistě upravené a zářilo pestrostí květinové výzdoby. Nápadité transparenty na budovách a vkusné výzdoby výloh mnoha obchodů dodávaly atmosféře slavnostní ráz.

Pro dobrou orientaci všech účastníků bylo u Holoubků zřízeno informační středisko a pro účinkující pohodlné noclehárny.

Poštovní úřad dal do prodeje poštovní známky s portrétem V. K. Klicpery, veškeré zásluky byly razítkovány příležitostným razítkem s textem II. celostátní přehlídka divadelních souborů ČSTV - XVIII. Klicperův Chlumec.

Každý soubor byl vítán v zasedací síni MěstNV za účasti příslušných patronů. Přípravný výbor Klicperova Chlumce vydal upomínkový odznak.

Každý den po představení se konaly besedy se členy souborů. Během festivalu byl denně vydáván Zpravodaj II. celostátní přehlídky.

Na závěr KCH byl v neděli 5. července uspořádán společenský večer s tancem a vyhlášením vítězů Klicperova Chlumce.

Tato přehlídka se stala kulturní záležitostí širokého dosahu s širokou společenskou působností. Zásluhu na tomto úspěchu měla především cílevědomá práce přípravného výboru Klicperova Chlumce, a proto porota ve složení Helena Šoltéřová, z pověření ČSTV, Fr. Bahník, režisér divadla Vítězného února, Petr Průša, pracovník Domu kultury, navrhla, aby bylo uděleno přípravnému výboru zvláštní uznání za celou jeho práci.

Porota navrhla odměnit tyto nejlepší soubory: TJ Praha Liboc za inscenaci závažné hry L. Caldoniho Sny sobotního večera. Soubor postihl autorovu myšlenku a přinesl zajímavou tvůrčí hereckou práci.

TJ Dynamo Stránčice, dram. odbor, s divadelním večerem americké poezie a ukázek ze hry R. Nashe Hrst ohně. Inscenace byla zajímavým experimentem, měla pevný tvar a byla dokladem tvůrčího hledání ochotnického souboru.

TJ Spartak Chlumec n. C. - dram. odbor za pokus o inscenaci hry se sportovní tematikou J. Žáka a J. Koenigsmarka Kouzelné rukavice. Soubor pracoval na slabém textu, podařilo se

mu zapojit široký okruh členů souboru i mimo něj, aby se pokusil zvládnout složitý žánr hudební komedie se sportovní tematikou.

Porota dále navrhla udělit diplomy - čestná uznání.

Z. Peckové za realistické herectví v postavě matky ve hře Sny sobotního večera, M. Šindelářové za kultivovaný výkon jak hlasový, tak pohybový v roli Sylvie v Nashově hře Hrst ohně, M. Ettelovi za postavu krále Laktose, kterému se podařilo postihnout komediálnost a satirickou nadsázku postavy ve hře Kouzelné rukavice, M. Obstovi za tvůrčí dramatickorežijní experiment a pevné vedení souboru Dynamo Stránčice, S. Kokešovi za dobrou realizaci jevištně výtvarného díla ve hře Alcestin návrat se smyslem pro vkus a postižení výtvarné atmosféry, J. Černému za výtvarně působivou a technicky složitou výpravu ve hře Kouzelné rukavice.

Druhá celostátní přehlídka vzala všem funkcionářům i hercům poslední kapky sil, takže bylo třeba si trochu odpočinout, trochu se vydýchat. Do konce roku se však bohužel nepodařilo nic kloudného vymyslet, naopak vyvstaly potíže při výběru her i při jejich obsazování.

V dram. odboru došlo k rozkolu, pojednou tu byly dva tábory, na jedné straně mladí členové a na druhé starší.

Celá situace se vyhrtila na lednové schůzi v Grandu v roce 1965, při níž byl zvolen nový výbor i nový předseda spolku. Stal se jím Jar. Vosáhlo. V tomto roce Klicperova scéna oněměla, ani Klicperův Chlumec se nekonal. Zdálo se, že mu zazvonila hrana.

Nový výbor dram. odboru „Klicpera“ ani v roce 1966 neprojevil sebemenší snahu ani vůli uspořádat tento tradiční festival, ujala se této práce Osvětová beseda v Chlumci n. C. Je třeba vzdát dík jejím funkcionářům a hlavně jejímu předsedovi a bývalému členu „Klicpery“ V. Hájkovi za to, že pořádáním festivalů v dalších letech, byť jenom ve skromných pořadech, nebyl jejich plynulý sled přerušen a že slavná tradice divadelních oslav v Klicperově městě se udržela až dodnes.

Po čtyři roky měla tedy Osvětová beseda XIX. až XXII. Klicperův Chlumec ve své režii, bohužel bez účasti chlumeckého souboru. Po celou dobu se stala Klicperova scéna kolbištěm profesionálních souborů DVÚ z Hradce Králové, Východočeského divadla z Pardubic a Městského divadla z Kolína.

Aspoň v kostce se seznámíme s jejich programy. Žádná fotografická dokumentace z té doby se nedochovala.

XIX. KLICPERŮV CHLUMEC probíhal od 12. června až do 27. listopadu 1966. V neděli 12. června proběhla v zámeckém parku jezdecká a vozatajská soutěž o Zlatou podkovu.

V pondělí 4. července večer na terase chlumeckého zámku zaznělo Zámecké nokturno, literárně hudební pořad v režii chlumeckých hudebníků, zpěváků a recitátorů.

Ve středu 6. července členové divadla Slovenského národního povstání z Martina sehráli komedii od Normana Krasnyho Neděle v New Yorku.

Ve čtvrtek 18. srpna v 17 hodin na zámecké terase přednesl veselá satirické povídky a monology člen Armádního uměleckého souboru „Vita Nejedlého“ Jan Plavka v pořadu nazvaném Nenadávej na zrcadlo.

V neděli 29. srpna opět na terase zazněl Promenádní koncert posádkové hudby z Hradce Králové pod taktovkou kpt. Josefa Maršika.

Ve středu 14. září vystoupila Ludmila Pelikánová a v uměleckém přednesu uvedla poemu A. T. Tvardovského Dům u cesty.

Na závěr XIX. KCH byla uspořádána v neděli 27. listopadu v sále městského kina Panorama Přehlídka barevných diapozitivů, odměněných ve II. ročníku soutěže S kamerou na cestách.

Jubilejní XX. Klicperův Chlumec na počest 175. výročí narození zakladatele české veselohry V. K. Klicpery byl zahájen v pátek 2. července 1967. V ten den vystoupilo na Klicperově scéně DVÚ z Hradce Králové a sehrálo jednu z nejpůvabnějších komedií italského klasika Carla Goldoniho *Mirandolina*.

V sobotu 3. června dopoledne ve dvou představeních předvedla Osvětová beseda z Malšovic pro děti pohádku Václava Tomšovského Kocour v botách.

V sobotu 3. června večer mohli naši diváci, opět po dlouhé době, uvidět v sokolovně ve hře Viktora Eftimiu Honorace nár. umělce Ladislava Peška, zasl. umělce Jaroslava Marvana, zasl. členku ND Jarmilu Krulišovou, zasl. člena ND Václava Švorce, Bohumila Bezoušku a Evu Sirotkovou.

V sobotu 10. června výborně se uvedlo Východočeské divadlo z Pardubic hrou Josefa Štolby *Mořská panna*.

Sobota 17. června patřila Měst. divadlu z Kolína. Úspěch slavilo proslulou tragiédií Viktora Huga *Ruy Blas*.

Na závěr KCH v neděli 25. června vzdán byl hold V. K. Klicperovi. Po uvítání předsedou MěstNV Václavem Podneckým a po zápisu všech přítomných do pamětní knihy, položeny byly věnce k pomníku básníkovi.

V 10 hodin v klubovně hotelu Astra došlo k setkání chlumeckých rodáků a bývalých ochotníků.

Ve 14 hodin se konal na terase chlumeckého zámku proměnný koncert posádkové hudby z Hradce Králové.

Rok 1968 nebyl na divadlo nijak bohatý. Způsobila to politická situace. Probíhalo totiž Pražské jaro. Není divu, že v těch-

to krajně napjatých poměrech nebyl zájem o nějaké divadlo. Přesto v Chlumci n. C., hlavně aby se zachovala tradice Klicperova Chlumce, zorganizovala Osvětová beseda na měsíc červen jen velmi skromný XXI. Klicperův Chlumec.

Zahájen byl ve čtvrtek 6. června vystoupením Východočeského divadla z Pardubic, které téhož dne večer nabídlo chlumeckému obcenstvu známou frašku E. A. Longena *C.k. polní maršálek*.

V neděli 16. června divadlo VÚ z Hradce Králové přivezlo úspěšnou inscenaci *Dáma s kameliemi* od A. Dumase ml.

A. Lauterbach

A LÉTA BĚŽÍ...

V č. 9 našich listů jsme v této rubrice zveřejnili snímek č. 3 požár chlumeckého cukrovaru. Pan L.V. nám k tomu zaslal vysvětlení, které vyhledal v knize „Chlumec n. C. - Počátky průmyslové revoluce na Chlumecku“ spatřujeme v rozvoji potravinářského průmyslu, zejména cukrovarnictví. Koncem třicátých let byla v Chlumci n. C. založena poblíž pivovaru „cukerní fabrika“, v níž se zpočátku připomíná František Háša. Cukrovar dne 31. ledna 1841 vyhořel, a tak byla postavena nová továrna nedaleko Nového Města (dnešní Šlechtitelská stanice). Byla vybavena již moderním strojním parkem s parním pohonem a provozem pro práci ve velkém. Její součástí byla také rafinerie. V čele cukrovaru stál vynikající odborník doktor Friedrich Kodweiff.

Redakce

INZERCE

ZE VZPOMÍNEK VÁCLAVA KLEMENSE

Ze starého hřbitova byl, jak již víme, hned po převratu v roce 1918 zbudován městský park. V té době jsem zasedal v městské radě a měl jsem na starosti záležitosti rozvodu elektrického proudu. Zřízení parku měl v kompetenci radní Belichar, který však, jakožto továrník, byl nadměrně zaměstnán, a tak mě požádal, abych se záležitosti výstavby městského parku ujal já. Přijal jsem tento úkol a spolu se zahradníkem V. Barvínkem, kterému bylo svěřeno vysazení květin a keřů a úprava záhonů a cest, jsme se k plné spokojenosti městské správy i občanstva o zřízení parku postarali.

Při rušení hřbitova bylo zjištěno, že se na něm nalézá několik pomníků majících uměleckou cenu. Tehdejší děkan Karel Khun a já jsme byli ustanoveni, abychom cenné pomníky zachránili před zkázou. Stalo se, že většina jich byla přistavena ke kostelu. Několik prodali dědicové do soukromých rukou. Jeden z těchto pomníků, truchlící ženu, krásný empírový pomník, nechal jsem odvézt na hřbitov a umístil do středu kruhového záhonu v parku před vchodem na hřbitov.

Kromě pomníků zbyl na hřbitově vyšší kamenný sarkofág rodiny Čermákovy, který připadl městu. Určili jsme, že jej umístíme zkraje na hřbitově, na místě, kde bude tak zvaný čestný hrob pro zasloužilé osobnosti. Netušili jsme, že prvním zasloužilým mužem, který tam bude odpočívati, bude můj spolupracovník v záležitosti záchrany vzácných pomníků, vážený a vpravdě zasloužilý chlumecký děkan p. Karel Khun.

Pojďme dále od parku k zámku. Několik domků tu bylo opraveno, několik nově postaveno, jinak ulice až do dnešního dne zůstala beze změny.

Proti hlavnímu vchodu do parku stálo malé stavení, které patřilo bývalému rolníku Dětruchovi z Tetavy. Od něho je koupil notář Bohumil Horák, který je zbořil a na pozemku tom postavil moderní dům, při němž zřídil nádhernou zahradu. Účetní městské spořitelny, jehož jméno se mi nyní nevybavuje (p. Kubálek? pozn. redakce), koupil hostinec „U Města Prahy“, který stál proti kostelu sv. Trojice v parku. Hostinec zrušil a přestavěl v patrový dům.

Ulice tato dále směrem ven z města k lesu prodloužena byla stavbou několika domků. Vznikla tu ulice Na Vinici

vedoucí od hlavní silnice dolů k silnici vedoucí kolem jatek ke křižovatce továrny na slaměné obaly, kterou postavil bývalý majitel kořalečnického skladu Vojtěch Fleišner. Část této továrny brzy vyhořela. Později koupil ji od něj jistý Rosenzweig z Pardubic, který zkrachoval... Továrna tato zůstala několik roků v nečinnosti, až těsně před druhou světovou válkou koupil ji v dražbě Eduard Steiner. Dlouho zde však nepracoval. Dostal jako Žid nucenou správu a pracovalo se zde pro německou armádu. Vyráběla se tu slaměná obuv.

Jako v každém městě, tak i v Chlumci, jest několik domů, které mají svou osudovou historii. V Jiráskově třídě jest to domek přízemní patřící manželce zemřelého kováře Františka Janíše. Pokud zemědělský provozoval v domě tom řemeslo kovářské, byl zde život klidný. Majitel, v touze zaříditi si pohodlnější život, kovářskou dílnu přesídlil do domku na dvoře a jinak vše pronajal. V domku do ulice zřídil dva krámy. V jednom zařídil si trafiku a ve druhém si jeho syn otevřel koloniální obchod, který ale zkrachoval. V témže krámě otevřel si pak živnost knihkupec Antonín Hofman z Pardubic, ale také zkrachoval. Syn Janišův na podkladě nepravých dokladů zařídil zde potom papírnický a knihkupecký, které - aby unikl krachu - prodal knihkupci Nejedlému, ten však rovněž zkrachoval. Poté vymohla si knihkupeckou koncesi jakási slečna Hrubá z Kolína a v tomto krámě začala ji provozovati. Zakrátko však zkrachovala stejně jako její předchůdci. Mezitím zažádal si o knihkupeckou koncesi vyučenec paní Horové Celler, který v tomto krámě otevřel knihkupecký. Nepobyl zde však dlouho. Když drogist Janata postavil zde na pozemku koupěném od Janíše nový moderní obchodní dům, přesídlil s obchodem do tohoto domu... Janišovi později trafiku vzali, a tak oba krámy staly se útulkem několika živnostníků, kteří se chtěli v Chlumci usaditi, ale vbrzku svého podnikání zanechali. Byl zde přechodně punčochář, geometr, zahradník, poradní kancelář účetní a jiné krátkodobé podniky. Má tedy dům tento svou historii.

Náměstí zůstalo téměř beze změny. Postaven byl pouze v roce 1935 vedle budovy Majorátu za Republiky československé kostel (sbor) československé

církve dle návrhu architekta Potůčka z Pardubic. Vysvětil jej biskup Kordula z Hradce Králové.

Teprve před převratem zbudována byla nová silnice směrem ke Kladrubům vybihající ze středu náměstí přes bývalé kasárny a starý hrad a luka. Podél ní vznikla řada nových moderních domů soukromých a čtyři velké budovy, jednu o dvou patrech, které postavila obec pro železniční zaměstnance a sociálně slabší rodiny. Při této silnici na lukách vznikl čilý stavební ruch. Zmizela zde krásná alej lipová při hradebním příkopu, který byl z valné části zasypan, a vznikla zde celá řada pěkných hygienicky vybavených vilek. Více se však stavělo až od roku 1937. Na tomto pozemku postaven jest dům sociální péče (dnešní dětské středisko). Ze starého hradu zbyla už jen část.

Významných změn doznala ulice Pernštýnská (nyní Klicperova) od Zálazenského domu směřující do náměstí. Jak jsem již předeslal, při vchodu do této ulice uvítal příchodního ohybný barák Babičkův, nahrazený obchodním domem elektrotechnika Kořínka. Vedle něj stojí jednopatrový dům, který patřil chlumeckému rodákovi Loudovi a později jeho dědicům. Od nich koupil jej obchodník Norbert Žabka za 14 000 Korun rakouských. Dále jest zde přízemní domek patřící obchodnici Kerzlové, vdově po malíři pokojů a fotografu, která ve své zaostalosti v domněnce, že cena jeho stále stoupá, nechce jej prodati, ačkoli měla již mnoho nabídek až v překvapující výši. Dále stály zde vedle sebe dva úplně nízké a zchátralé domečky. Jeden patřil majitelce hokynářského obchodu uboze zařízeného, jakési slečně Jelínkové, od které jej koupil krejčí Vošoust a zřídil prodejnu uzenin ze závodu Skřivanova z Bydžova. Druhý domek patřil manželům Mikešovým. Paní Mikešová měla zde nepatrný krámk, v němž prodávala drobné prádlo pro děti a bačkory. Vedle měla malý výklad, v němž měl její muž vystaveno několik klobouků, které opravoval, a kromě toho byla zde maličká místnost, kde byla vinárna - ubohá, nikdo tam nechodil. Po smrti manželů Mikešových bydlela zde a také zemřela jejich dcera Růžena, která byla provdána za místního lékaře Josefa Jadrného. Sňatek tento uzavřen byl po smrti jejích rodičů... Po krátkém manželství zemřela při

porodu a zůstala po ní dceruška Růženka. Po smrti její dr. Jadrný domek zbouřal a na místě tom postavil si jednopatrový dům do ulice, zadní část nechal přízemní. Od manželů Vošoustových koupil domek uzenář Čeněk, který zde postavil jednopatrový dům s uzenářským krámem.

Rovněž dům lékárny doznal valných změn. Dostal novou fasádu a zřízeny zde byly dva moderní portály a na místě, kde byl dříve střížní obchod, vznikla moderní drogerie pana Scherkse. Vedle lékárny stál přízemní domek delšího rozměru patřící Benediktu Guthovi, obchodníku s obilím, uhlím a dřívím. Po smrti téhož i jeho choti koupil jej obchodník uhlím kolář Alois Martínek, který si za války nakéřasoval a po převratu dům prodal sklenář Antonínu Šetlíkovi

a odstěhoval se do Prahy. Šetlík přední část do ulice zbořil a postavil zde pěkný jednopatrový dům s vkusnými výlohami. Vedle Guthova domu stál omšelý a zanedbaný jednopatrový dům, který patřil bývalému knihaři a papírníku Doležalovi. Zde byla hospoda, kterou měl v té době najatou hostinský Gubřle... Točil dobré pivo. Vedle měl krám knihař a papírník Antonín Liška. Dům tento byl památný tím, že zde byl založen Sokol a že se zde v létě na dvoře konala sokolská cvičení. Po odchodu Gubřlově našel hostinec ten bývalý nájemce v radnici a hotelu Okresní dům Jaroš. Koupil jej pak od rodiny Doležalových hodinář Edmund Kinšner, který jej opravil, dal mu novou fasádu a zřídil zde pěkný výklad. Další domy, Kubátův, nyní Vamberského, Dobiňalův, později Fidrantův a nyní

Macháčkův, kromě úpravy výkladních skříní nedoznaly změn. Rovněž tak dům Libalovi patřící a nyní Antonínu Fibigrovi kromě úpravy portálů se nezměnil. Ostudou města zůstaly až do dnešní doby (10. 2. 1942) přízemní domek kupce Trojana, který patřil dříve řezníku Josefu Vorlovi, a přízemní domek Birnbaumův hrozící sesutím, který po smrti manžela vlastní jeho manželka, a dlouhá léta tamtéž stávající obchod uhlím a dřívím pronajala obchodníkovi Austovi. V baráku tom upravila si moderním portálem vchod Obchodní a živnostenská záložna a vedle obchodník mýdlem Ringel. Zde se pro dnešek zastavíme. V obhlídce starého Chlumce budeme zase pokračovat příště.

Z rukopisných vzpomínek vybírá a pro tisk upravuje **K. Richter**

Z HISTORIE CIDLINY ŽEHUŇSKÝ RYBNÍK - STARÉ VODNÍ DÍLO

Řeka Cidlina, pramenící v nadmořské výšce 580 metrů na svazích hory Tábor poblíž Lomnice nad Popelkou, se nám může zdát se svou délkou necelých 90 kilometrů a průměrným průtokem u ústí 4,6 krychlových metrů za sekundu ne příliš významným tokem. Není to však pravda. Cidlina má mimo hydrologických hodnot i významné zastoupení v české historii, čímž předstihuje i mnohé daleko větší řeky. Cidlinu znal již autor Kroniky české, děkan pražské kapituly, Kosmas (žil asi 1045-1125) na začátku 12. století. Píše o ní dokonce dvakrát. Poprvé, když popisuje rok 981, doslovně toto: „... sídlem tohoto znamenitého knížete (sv. Vojtěch) byla Libice, ležící v místě, kde řeka Cidlina trati své jméno, ústící do volnějšího toku Labe.“

Cidlina ale sehrála velkou roli také v dějinách rybníkářství, neboť její vody prostřednictvím uměle vyhloubených přivaděčů a kanálů zásobovaly vodou celou rybníční soustavu. Chlumecká soustava byla z větší části hotová již před rokem 1500. Tím dobou svého vrcholného rozvoje předstihla i vyhlášené rybníkářské oblasti, kterými byly Pardubicko-Bohdanečská a Jihočeská.

Přímo na řece Cidlině byl mezi lety 1492-1499 vybudován silně protáhlý Žehuňský rybník. Místo nabízela již samotná konfigurace terénu. Když Cidlina

jižně od Chlumce nad Cidlinou definitivně otočí svůj tok k západu, přitéká za Žiželicemi do prostoru, kde se pravý břeh zvedá asi o pět desítek metrů, do protáhlé zalesněné vyvýšeniny. Tam je dnes Chlumecká (Žehuňská obora). Od nivy řeky, která se k západu stále rozšiřovala, se zvedá i levý břeh, ne však tak prudce a výrazně. Stačilo tedy na vhodném místě, které bylo stanoveno u obce Žehuň, nivu přehradit hrází a byla vytvořena obrovská rybníční pánev.

Navršení hráze, 870 metrů dlouhé, sedm metrů vysoké a v koruně 12 metrů široké, nebylo v závěru 15. století jistě jednoduchou záležitostí. Vodní plocha rybníka je 185 hektarů, celkový objem vody dosahuje šesti milionů metrů krychlových. Délka vzdutí od hráze činí 4,5 km. Jak se však po letech ukázalo, hlavně v době vysokých stavů vody, nebyl průtok Cidliny přes rybník dobrým řešením. V roce 1547 se proto zjedнала náprava tak, že po levém břehu celé délky rybníka byla vyhloubena strouha - mlýnský náhon, jež odváděla velkou vodu mimo rybník. Při výlovu umožnila celý rybník vypustit a výlov provést pohodlně. Navíc byl pod hrází na struze v Žehuni postaven mlýn.

Začátek struhy kolem Žehuňského rybníka je po stránce technického řešení zajímavý. Začíná pod vyvýšeninou, na

které stojí domky osady nezvyklého jména Zbraň, dostupné krátkou odbočkou ze silnice Žiželice-Žehuň. Vznikla jako samotá, tvořená před rokem 1692 jen třemi chalupami. V roce 1835 jich bylo již dvanáct. Cidlinu tady přepažila původně dubová konstrukce česlicového stavu se dvěma propustěmi. Jednou se pouštěla voda do struhy, která vedla vodu mimo

rybník, druhou se pouštěla voda do rybníka. Na témže principu pracuje i dnešní konstrukce, ovšem již ocelová, zkonkonalená o nízké kamenné zdymadlo, které za nízkých průtoků usnadňuje lepší odtok do struhy nebo rybníka. Je tu i lávka, kterou se dostaneme na pravý břeh Cidliny.

Žehuň, podle níž se rybník jmenuje, je starým místem. Již v roce 1137 byla vedena jako majetek Opatovického kláštera, stál zde i kostel a také tvrz, poprvé doložená v roce 1415. Její nepatrné pozůstatky jsou pod hladinou rybníka. Díky jeho více než pětisetleté existenci se místo stalo významnou ornitologickou lokalitou. Dnes je rybník veden jako **národní přírodní rezervace**.

Text a foto:
Jaroslav DUCHOŇ

INZERCE

PROJEKT: PROMĚNY NAŠEHO MĚSTA OČIMA DĚTÍ

Projekt spočívá v porovnávání různých pohledů na naše město a region. Cílem je zachytit proměny krajiny, architektury a techniky v čase. Zpracování výukového modulu za pomoci výpočetní techniky. Žáci budou shromažďovat archivní fotografie a digit. fotoaparátem zdokumentují dnešní stav. Vytvoří komentáře a popisky k získaným dvojicím. Všechny materiály převedou do digitální podoby a s využitím PC je budou dále upravovat.

Pomocí prolinání fotografií budou dokumentovat změny. Výstupem práce budou výukové materiály, které se bu-

dou využívat v dalších předmětech (dějepis, informatika, zeměpis, občanská výchova atd.). Výsledek naší práce bude volně přístupný na webových stránkách. Dále bude vytvořena putovní výstava (prezentace pro širokou veřejnost), publikace (rozsah 60 stran), CD offline prezentace a školní pexeso.

Projekt je dvouletý (od září 2006 do prosince 2007). Rozpočet 180 tisíc je pokryt z valné části z dotace MŠMT ČR (spoluúčast školy je cca 55 000). V první fázi jsme si pořídili dig. pracoviště (počítač s monitorem, mikrofonom a reproduktory, scanner) a software Zoner Photo

studio 8. Zakoupili 2 dig. fotoaparáty (Panasonic TZ1 a Panasonic FZ7) s příslušenstvím. Shromáždili jsme cca 100 kusů starých pohlednic a fotografií, které jsme naskenovali. Rád bych poděkoval panu Jaroslavu Kalivodovi z Chlumce nad Cidlinou, který nám zapůjčil svoji unikátní sbírku a zašel k nám do školy, kde s žáky besedoval.

Závěrem bych chtěl požádat ty, kdo mají doma fotografie našeho města staré 50 a více let o jejich zapůjčení. Děkuji předem - za nepoškození ručím.

Mgr. Jiří Janouch

(technický kabinet) - vedoucí projektu

TVŮRČÍ DÍLNA MILE PŘEKVAPILA

Klicperův dům nabídl žákům naší školy zajímavé tvůrčí aktivity.

My, kluci a děvčata ze 6.B, jsme se v sobotu 30. 9. seznámili s prací novinářů a spisovatelů. Setkali jsme se s příjemnou básnířkou a novinářkou Olgou Fikrlovou. Ta pro nás přichystala soutěž, ve které jsme se na chvíli stali básníky, reportéry a novináři. Měli jsme možnost provést rozhovory s umělci, kteří vedli další tvůrčí dílny. Nejlepší básně a rozhovory byly odměněny diplomy.

Věříme, že se s přátelskou atmosférou tvůrčích dílen opět brzy setkáme.

Dvě fotky z dílny foto: Jiří Pánek - Kočár

Josef Matysov - Pohled z Ještědu
Štěpán Vávra, 6.B

Sobotní veršování

Veršování, vymýšlení
skládat básně to nic není.
Rozhovory, reportáže, básně
levou zadní vymýšlíme krásně.

Dostali jsme občerstvení
dobré pití, sušenku,
sluníčko mě ale láká,
už chci běžet po venku.

sestavila **Jana Křížová** z 6.B

NÁVŠTĚVA ZOO

V pondělí 18. září jsme se vypravili na exkurzi do zoo v Praze. Cesta byla dlouhá, ale vyplatila se. Viděli jsme, že zde zvířátka žijí téměř jako ve volné přírodě. Nejvíce nás asi zaujali sloni, žirafy, plazi a krmení tučňáků. Navštívili jsme i nový pavilon Indonéská džungle. Ve škole jsme si potom na internetu hledali další zajímavosti o zvířatech.

Žáci II. A a II. B

FESTIVAL UMĚNÍ aneb SETKÁNÍ S MÚZAMI

V rámci oslav při příležitosti otevření Klicperova domu proběhl 30. září 2006 (sobota) již třetí ročník Festivalu umění aneb setkání s múzami.

Celé dopoledne patřil Klicperův dům dětem a umělcům. Přátelská a tvořivá atmosféra vládla ve všech sekcích - fotografické, literární, novinářské i výtvarné.

Výtvarné sekce se zúčastnilo 17 dětí výtvarného oboru ZUŠ pod vedením p. uč. Viery Chrtkové a Ivany Pleskačové. Děti pracovaly pod odborným dohledem ilustrátora beletrie i dětských knih, pana Vladimíra Rocmana. Se zaujetím jsme si vyslechli, jak taková ilustrace vzniká. Pan Rocman vyprávěl, jak získával materiál k některým ilustracím. Vzpomínal, co všechno zažil při svých toulkách po zemích českých i v zahraničí, když hledal inspiraci pro své obrázky.

Po krátké pauze, když se všichni občerstvili, nastala ta pravá tvořivá atmosféra. Děti si rozebraly čtvrtky a výtvarné potřeby a s nadšením se pustily do práce. Někteří „mladí umělci“ malovali, co je zaujalo při povídání pana Rocmana, jiní popustili uzdu své fantazii. Po hodině práce vznikla zdařilá dílka, která hodnotil sám ilustrátor. Ocenění - diplom NADĚJE UMĚNÍ získali Tomáš Leibl, Pavlína Ráslová, Alexander Chrtěk a Andrea Havlíková. Všichni mladí tvůrci byli odměněni potleskem všech zúčastněných. V poledne jsme se spokojeni rozešli do svých domovů.

Těšíme se na další výtvarnou akci.

Viera Chrtková, výtvarný obor ZUŠ

Srdečně zveme na

2. LOUTKOBARANÍ

v pátek 17. 11. 2006 v ZUŠ
v Chlumci nad Cidlinou.

Po celý den budeme pro děti a dospělé hrát
loutkové pohádky, příběhy,
čekají vás soutěže a překvapení!
Blíží informace budou na plakátech.
Těšíme se na Vaši návštěvu!
Loutkáři ze ZUŠ

DOPLŇOVAČKA

1	T				
2	T				
3	T				
4	T				
5	T				
6	T				
7	T				

**Naši představitelé
1945 - 1946**

1. Kabela
2. Školní místnost
3. Jiráskův román
4. Královské stolce
5. Valčík
6. Tlesknutí
7. Zvuk hodin

Rozluštění na str. 31
LV

INZERCE

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE, Chlumec n. Cidl.

ul. 9. května

tel. / fax: 495 485 357

NABÍDKA AKCÍ NA MĚSÍC LISTOPAD 2006

8. 11. Prima vařečka - pochoutky z jablek

(středa) Pro děvčata a chlapce od 2. tříd. Soutěžit se bude ve dvou kategoriích. Můžete z jablek upéct koláč, buchtu, závin nebo připravit ovocný salát, obloženou mísu atd. Hodnotit budeme vzhled, chuť a nápaditost. Vítězové obdrží diplom a odměny.

Čas: od 14.30 - 17.00 hodin v kuchyňce ZŠ Chlumec n.C., sraz před ZŠ Chlumec n.C.

Poplatek: 20,- Kč, s sebou vlastní suroviny, přezůvky, utěrku, krabičku na pochoutku

Přihlásit se můžete nejpozději do 6. 11. 2006.

11. 11. Zájezd na plavání do Všestaru u Hradce Králové

(sobota) Máme k dispozici bazén 17 x 7,5 m, děti do 8 let zde mohou využít malou skluzavku. Zájezdu se mohou zúčastnit i rodiče.

Odjezd: v 8.15 hod. od lovíčké prodejny masa na náměstí, návrat kolem 12.00 hod.

Poplatek: 90,- Kč (doprava + vstup do bazénu na 2 hodiny)

S sebou: plavky, ručník, mýdlo, svačina, pití
Přihlášku společně s poplatkem odevzdejte do 6. 11. 2006.

15. 11. Turnaj ve stolním tenise

(středa) **Začátek:** v 14.30 - 15.00 hodin v budově ZŠP v Chlumci n. C., ukončení kolem 17.00 hod.

S sebou: 20,- Kč, pátku (lze zapůjčit v místě konání), sportovní obuv

Turnaj je určen dětem od 2. - 9. tříd, všem příznivcům tohoto sportu.

Na vítěze čekají drobné odměny.

22. 11. Bowling

(středa) Určeno příznivcům tohoto sportu i úplným začátečníkům.

Sraz: v 15.45 hod. před BOWLING BAREM (ul. B. Němcové), ukončení v 17.30 h.

S sebou: poplatek 50,- Kč (pronájem dráhy), vhodnou obuv

Počet hráčů je omezen, proto je potřeba se nahlásit nejpozději do 15. 11. 2006.

Zimní tábor (jarní prázdniny)

Pro děti od 2. třídy do 18ti let, které mají sjezdové lyžařské vybavení a alespoň základní zkušenost s pohybem a jízdou na lyžích. Zúčastnit se mohou i děti, které nelyžují (s sebou sáně, boby atd.)

Místo: Jedlová v Orlických horách

Termín: 25. 2. - 2. 3. 2007 (jarní prázdniny)

Cena: 2 100,- Kč (bez rozdílů věku) + vleký si děti hradí samostatně

Ubytování: chata Start, zajištěno je zde celodenní stravování včetně pití, 2 lyžařské vleký přímo u chaty. O děti se starají kvalifikovaní lyžařští instruktoři, zdravotníci a pedagogové DDM.

Přihlášky přímo v DDM, tábor se uskuteční v případě naplnění kapacity chaty. Další informace přímo v DDM.

Plánujeme: Mikulášskou besídku dne 1. 12. 2006 v Řihově domě od 16.00 hod.

Přihlášky na zájezdy, informace:

DDM, (směr Kladruby): pondělí, středa od 8.00 - 17.00 hod.

ZŠ - jazyková učebna v přízemí budovy II. stupně:

středa 9.40 - 10.00 hod.

Najdete nás také na stránkách www.ddmchlumec.net, kde jsou články a fotografie z akcí, nabídka zájmových kroužků, atd.

23. - 25. 11. Burza dětského zimního oblečení a zimních sportovních potřeb

Místo: klubovna DDM, ul. 9. května, Chlumec n.C. (směr Kladruby)

23. 11. (čtvrtek) 8.00 - 11.00 hod. - příjem věcí

24. 11. (pátek) 15.00 - 18.00 hod. - příjem věcí

25. 11. (sobota) 8.30 - 10.30 hod. - prodej věcí
10.30 - 12.00 hod. - výdej věcí

Za zprostředkování do 100,- Kč = 2,- Kč, nad 100,- Kč = 5,- Kč.

Nevyzvednuté věci budou věnovány na charitu!!!

Mirka Khorelová

ped. pracovnice DDM

TROCHA HUMORU

Jaroušek se vrátil domů a v předáníni ho sestra upozorňuje, aby byl zticha, že mají návštěvu.

„Jak jsi to poznala?“
„Maminka se směje vtipům, které táta vykládá.“

Ve společnosti se ptá návštěvník hostitelky: „Kdo je vaším nejmilejším hostem?“

„Pan Kratochvíl. Ten se vždycky omluví, že nemůže přijít“

LV

PS TÁBORNÍK CHLUMEC NAD CIDLINOU

ČTRNÁCT DNŮ BEZ RODIČŮ

Byl červenec, první měsíc prázdnin, na které jsme se moc těšili. Jaké budou?

Prvních čtrnáct dnů jsme byli doma a na výletech s rodiči. Těšili jsme se však na tábor ve Sluneční zátoce u Chocnějovic. V neděli 16. července ve 13 hodin jsme se sešli na náměstí před kostelem sv. Voršily, rozloučili jsme se s rodiči a odjžděli auty na tábor. Co nás na táboře čeká? Během dvou hodin jízdy jsme přijeli do Sluneční zátoky. Vzali jsme si svoje kufry a šupem - hopem jsme si zabrali stan, ve kterém budeme celých 14 dnů bydlet. Začalo vybalování a zařizování našeho obydlí. První den nás ještě čekal nástup, hlavní vedoucí nás rozdělila do oddílů, vysvětlila nám táborový řád a denní režim i celotáborovou hru. A pak už jsme šli s ešusem na večeři. Hlídka nás první večer minula, ale zítra už to prý začne.

Druhý den jsme nastartovali v táborovém rytmu - budíček, rozcvička, mytí, snídaně, prohlídka stanů s bodováním úklidu. To však ještě nic nebylo. V průběhu celého dne jsme začali hrát celotáborovou hru hledání diamantů a večer nás čekaly první noční hlídky ve dvojicích. Během tábora nám sluníčko přálo, a tak jsme se mohli koupat v řece Mohelce, která teče kolem tábora. Byli jsme také na koupališti v Bukovině.

Kromě celotáborové hry jsme měli stezku odvahy, sportovní soutěže a také táboráky, na které jsme si sami připravili program. Tábor nám rychle uběhl a na konec jsme poklad našli. Nebyly to sice diamanty, ale „jen“ čokoládové dukáty, které jsme si spravedlivě rozdělili. Následující den bylo vyhlášení táborové bodování a udělení diplomů a sladké odměny. Poslední den jsme jenom uklízeli a balili.

Na táboře to bylo „supr“ a my už se těšíme na další léto, až si zase vyrazíme na tábor.

**PS Táborník - oddíl Osada
K. Štěpánová a Š. Synková**

FOTO KRONIKA LETNÍHO TÁBORA VE SLUNEČNÍ ZÁTOCE

V posledním čísle Chlumeckých listů jste si přečetli článek PS Táborník o letním táboře v Chocnějovicích umístěném v malebné krajině v ohybu řeky Mohelky u Mnichova Hradiště.

Dnes si můžete blíže prohlédnout prostředí tábora, ve kterém děti z Chlumce a jiných částí naší republiky tráví svůj volný čas.

Plníme úkoly celotáborové hry

Nástup na oběd

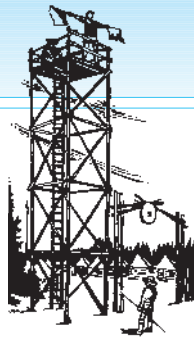
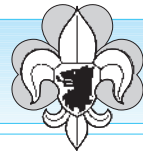
Příprava táboráku

Stavíme pagodu na táborák

Holas Břetislav

SKAUTSKOU STEZKOU

LISTOPAD
- „BLÁZNIVÝ MĚSÍC“

Listopadové mlhy a chladna volají po teple kluboven, po přátelství kamarádů. Ale nezapomeňme na ty kamarády a naše skautské vůdce, kteří již mezi námi nejsou, a zapalme o dušičkách svíčku na jejich památku.

Z HISTORIE CHLUMECKÉHO SKAUTINGU TÁBOR „ŠLÁPOTA“ - 3. část

V roce 1946 tábořili chlumečtí junáci poblíž Sopotnice v Orlických horách. Táborový deník obsahuje denní záznamy vůdce tábora br. Slavička a příběhy napsané samotnými chlapci.

Nejmenší táborník - autor Milan Pištora, později technik podniku DESTA, dnes již několik let odpočívající na chlumeckém hřbitově.

„Na táboře jsem prožil mnoho krásných chvil s malým Vládou (syn vůdce tábora). Často jsme se mu zasmáli. Při nástupu k vlajce musel s námi Vláda stát v řadě. Jinak by se ani obřad neodbyl. Když jednou zaspal a my již zpívali junáckou hymnu, Vláda se lítostí rozbředl. Když jsme zpívali, zpíval s námi. Ve volných chvílích jsem si s ním hrával. Byl rád, když jsem ho houpal na kládách v lese. Skoro každý den se s námi koupal v Orlici, škrabal brambory a oběd nejedl jinak, než že si pro něj došel v řadě s jídelní miskou v ruce. Když k nám přišla návštěva, vítali jsme ji samozřejmě s Vládou v čele. Zkrátka, nic se bez něho neobešlo.“

Naše družina měla službu v kuchyni. Zatímco starší kluci vařili, dostali jsme my „zelenáči“ za úkol většinou umýt nádobí. Drbal jsem v řece velikou mísu a nevím, či to byl nápad, ale posadili jsme Vládu do mísy a vozili ho po řece. Potom se nám v kuchyni divili, že jsme nádobí myli v řece tak dlouho.

Vláda si při ranních prohlídkách všiml, že vedoucí vyhodí občas ze stanu špinavé boty. Jednou, když jsme byli na louce mimo tábor, vyházel Vláda, nikým nerušen, ze všech stanů všechny boty, čisté i špinavé. Když jsme přišli do tábora, bylo táborové náměstíčko plné bot.“

SKAUTSKÝM SVĚTEM

Setkání skautů a přátel Junáka připravujeme na pátek 24. listopadu v 17.00 hod. v klubovnách na „dětském hřišti“ v ul. Jos. Slavička

Památce zesnulých chlumeckých skautů. Ve čtvrtek 2. listopadu se sejdem ve 13 hodin u hřbitovní brány, abychom zapálili svíčky a uctili památku těch, kteří již naši pozemskou skautskou stezku opustili.

Zemřel bratr Antonín Sum, bývalý tajemník Jana Masaryka. V roce 1968 byl zvolen starostou Junáka. V této funkci se

také aktivně účastnil obnovy československého skautského hnutí po listopadu 1989.

Zemřel gen. por. Ing. František Fajtl. Ve středu 4. 10. 2006 zemřel hrdina 2. světové války, který bojoval proti Němcům jako stíhač a velitel ve Francii, Anglii, Sovětském svazu, Polsku, Slovensku a o své strastiplné válečné pouti napsal řadu knih. Hlásil se vždy ke skautingu a nechyběl na žádné významnější akci Junáka.

Skautská univerzita Pardubice (SKUNIPA) pořádá 27. listopadu 2006 přednášku pro veřejnost „Co chcete vědět o Krkonošském národním parku?“. Přednáší mluvčí Správy národního parku - skaut br. R. Drahný.

JOTI 2006 proběhne 21. - 22. 10. 2006.

Více na www.skaut.cz/joti2006.

Slavnosti bratrstva Čechů a Slováků se konaly na Velké Javorině a skauti z Nového Mesta nad Váhom připravili pro děti bohatý program.

Skautská výstava v Mladé Boleslavi skončila. Expozice umístěná na mladoboleslavském hradu trvala přes měsíc a těšila se velkému zájmu veřejnosti.

Projekty Gifts of Piece (Dary pro mír) dostaly obrovskou finanční podporu od krále Saudské Arábie. Byly přímo rozděleny šesti národním projektům v Malawi, Namibii, Egyptu, Pákistánu, Rusku a Slovinsku.

VÝPRAVA DYMOKURY - MĚSTEC KRÁLOVÉ

Naše vlast je krásná - nemusíme jezdit do daleké ciziny a uvidíme i u nás doma mnoho hezkého a zajímavého. Jedno slunné zářivé ráno nasedla naše výprava do lokálky a po půl hodině vystupujeme na opuštěném (a devastovaném) nádraží v Dymokurech. Je 8 hodin a vydáváme se po modré turistické značce podél Pustého rybníku k Jakubskému mlýnu. Prohlédneme si starý roubený mlýn a krásně upravené okolí. Pustý rybník končí hrází, po které vede silnice do Záhornice. Začíná zde Jakubský rybník a my po jeho břehu pokračujeme do kouzelné a klidem hýřící osady Poušť, která má pouze tři stálé obyvatele a řadu chalupářů. Na konci osady obdivujeme krásně udržovanou chalupu, která patřila známému herci Janu Pivcovi.

Na naučné stezce

Cesta nás dále vede ke Štítarskému lesu. Kopírujeme jeho okraj, po kamenném mostku bez zábradlí přecházíme Štítarský potok a kaštanovou alejí se dostáváme k myslivně u železničního přejezdu. Po levé straně vidíme zarostlý Štítarský rybník a vzápětí stojíme na hrázi Krčského rybníku. Pokračujeme pomalu lesem, polní cestou a do Městce Králové vstupujeme u nemocnice. Prohlédneme si město, dobře poobědváme v rohu náměstí v restauraci odborného učiliště a ve 14.30 hod. jsme opět na chlumeckém nádraží.

Dověděli jsme se, že koncem 15. století byla vybudována tzv. rožďalovicko-dymokurská rybníční soustava, jejímž úkolem bylo ochránit rozsáhlé území niv Mrliny a Štítarského potoka od sezónních záplav. Z celkového počtu asi 30 rybníků se jich valná část zachovala dodnes. Celá tato oblast se během staletí stala významným ptáčím územím, kde pravidelně a dlouhodobě hnízdí celá řada vodních ptáků, z nichž nejceněnější je dravec moták pochop, jeřáb popelavý, bukač velký nebo chřástal kropenatý. V okolních lesích hnízdí čáp černý, včelojed lesní, datel černý. Rozsáhlé území je důležitou zastávkou pro řadu ptáků na jejich jarním a podzimním tahu. Již v ro-

ce 1982 zde byla zřízena naučná stezka, kterou jsme s úspěchem absolvovali. Celá oblast o rozloze 6316 ha, připomínající Třeboňsko, byla v roce 2002 navržena do soustavy evropských chráněných území.

Na této výpravě jsme mnoho nového viděli, příjemně se unavili a přemýšleli o cíli naší další cesty. Půjďte příště s námi i vy? Budete vítáni!

Mgr. Jiří Veselý - Dan

MOUDRA

„Vita enim mortuorum in memoria est posita vivorum“
„Život zemřelých je uložen v paměti žijících“
Cicero

Památce zesnulých je věnován 2. listopad. Vzpomeňme nejen svých blízkých, ale i těch, kteří v našem životě něco znamenali. My skauti se sejdem v pátek 21. listopadu u hřbitovní brány, abychom zapálili svíčku na hrobech svých vůdců a kamarádů.

Skautskou stezku připravil br. Vlad. Köhler - Mika

INZERCE

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky	Datum vydání
11/06	čtvrtek 2. 11.	čtvrtek 23. 11.
12/06	čtvrtek 30. 11.	čtvrtek 21. 12.

INZERCE

DOMOV DŮCHODCŮ „V PODZÁMČÍ“ CHLUMEC N. C.

Od 1. 10. 2006 Domov důchodců „V Podzámčí“ začal realizovat projekt „Šance pro všechny“ (chráněné bydlení)

Projekt je realizován díky podpoře z Grantového schématu pro zkvalitnění péče o lidi se zdravotním postižením na území Královéhradeckého kraje. Jedná se o společný regionální operační program SROP - opatření 3.2 Podpora sociální integrace v regionech. Tento program je spolufinancován Evropskou unií a Královéhradeckým krajem.

Cíl projektu:

Cílem celé akce je zlepšením péče o lidi se zdravotním postižením zvýšit možnosti jejich integrace do společnosti a případně i na trh práce. Z globálního hlediska dojde ke zlepšení integrace znevýhodněných skupin obyvatelstva na území kraje. Pro dosažení tohoto cíle jsou zaměstnání noví pracovníci, kteří se budou klientům chráněného bydlení individuálně věnovat. Jejich úkolem bude rozvíjet schopnosti klienta do takové míry, aby byl schopen samostatnosti v běžných životních situacích a později i v pracovním procesu, přiblížit jejich život životu jejich vrstevníků.

Všeobecným cílem tohoto projektu je:

Všeobecným cílem je zlepšit možnosti integrace znevýhodněných skupin obyvatel na území Královéhradeckého kraje do společnosti, běžného života a následně i na trh práce.

Náklady projektu:

Mzdové náklady včetně odvodů	1 704 404,- Kč
Cestovné	10 000,- Kč
Nákup materiálu a zboží	22 610,- Kč
Nákup služeb	49 028,- Kč
Celkem	1 786 042,- Kč

- Začátek projektu: 1. 10. 2006
- Konec projektu: 30. 6. 2008
- Projekt je jednoetapový

Cílová skupina: lidé s lehkým mentálním postižením (20 - 45 let)

Kontakt: Domov důchodců „V Podzámčí“
Říhova 365
503 51 Chlumec nad Cidlinou
Tel.: 495 484 521, 541
e-mail: jana.simecek@tiscali.cz

POZNÁMKA:

Dle výňatku ze Zákona o sociálních službách, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2007, je chráněné bydlení specifikováno takto:

§ 51 Chráněné bydlení

(1) Chráněné bydlení je pobytová služba poskytovaná osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu zdravotního postižení nebo chronického onemocnění, včetně duševního one-

mocnění, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby. Chráněné bydlení má formu skupinového, popřípadě individuálního bydlení.

(2) Služba podle odstavce 1 obsahuje tyto základní činnosti:

- poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy,
- poskytnutí ubytování,
- pomoc při zajištění chodu domácnosti,
- výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti,
- zprostředkování kontaktu se společenským prostředím,
- sociálně terapeutické činnosti,
- pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí.

Mgr. Jana Šimečková, ředitelka
Domova důchodců „V Podzámčí“
Soňa Chloupková, sociální pracovníce
Domova důchodců „V Podzámčí“

Přeji Vám, milí čtenáři, krásný podzimní den

U nás v domovech si toto roční období aktivně užíváme návštěvami různých míst, která nás obohatí o kulturní zážitky, pobaví nás, poučí.

Zkraje září byla jedna krásná slunečná sobota a shodou okolností se v Novém Bydžově konal Fischerův Bydžov. Obyvatelé obou domovů se tedy vydali do bydžovského parku, kde se akce konala. Všem se účinkující kapely moc líbily (jedna nás dokonce rozezpívala a roztleskala) a pranic se nám nechťelo vydat se k domovu.

Obyvatelky domova s mentální postižením byly pozvány krátce po sobě na dva plesy, ten první se konal v Rokytnici v Orlických horách, kdy největším zážitkem bylo vystoupení klientů ÚSP Rokytnice v O.h., kteří předvedli nádherné vystoupení s názvem Noc a Den. Noc ztvárnili chlapci v černých úborech, Den děvčata v bílých. Těžko však popsat toto vystoupení, při kterém se snad všem divákům tajil dech, slovy.

Druhý ples, který každoročně organizuje ÚSP Červený Hrádek, se konal v Praze na Výstavišti. Program byl pestrý, mimo jiné zazpíval Stanislav Hložek, Richard Tesařík, moderoval Slávek Boura, latinsko-americké tance předvedly děti z Domu dětí a mládeže Kutná Hora, konala se také módní přehlídka. Díky sponzorům byl připraven také raut.

Venku už se výrazně ochlazuje, a tak zřejmě poslední letošní výlet už je za námi. Vyrázili jsme do Kruhu u Jilemnice, kde se nachází Krakonošova zahrádka a subtropické zahrady. Po cestě domů jsme měli štěstí na bezvadnou hospůdku, kde nám uvařili výborné obědy, a také jsme si neodpustili ještě jednu zastávku, a to na zmrzlinu.

A dostáváme se k velké události pro naše město, a to otevření Klicperova domu, o kterém se jistě v tomto čísle Chlumeckých listů objeví mnoho článků. Jen bych ráda poděkovala jménem našich obyvatel za možnost účastnit se tohoto slavnostního dne. Za rezervaci míst v kočáře, kterou využily dvě chlumecké rodačky z domova v Říhově ul. a stejně tak z domova v Palackého ul. Dále pak za bohatý program, za příznivé počasí (které je údajně za zásluhy...?).

A ještě jedno velké DÍKY za pozvánku k navštívení Klicperova domu dne 3. 10. v odpoledních hodinách, kdy se několik obyvatel domova vydalo na prohlídku nového zařízení a zároveň mělo možnost vidět divadelní představení Věžeň na Bezdězu v podání DS Klicpera. Pro náš domov je obrovským přínosem to, že v sousedství „Podzámčí“ vzniklo BEZBARIEROVÉ multifunkční zařízení, které je tedy jednak snadno přístupné i osobám se zdravotním postižením, a pak se také stává pro obyvatele domova aktivní podporou pro využívání běžných služeb.

S přáním hezkého dne i celého podzimu,

Soňa Chloupková
sociální pracovníce

DOPLŇOVAČKA
Rozluštění doplňovačky ze str. 25:
ŠIMŮNEK

DÍKY VZDÁVEJME HOSPODINU

Ano, moji milí, v měsíci září a říjnu vzdáváme díky Hospodinu za dary země - dary z luk, polí, vinic a lesů. Avšak chlumečtí občané - a nejen oni - ku svým díkům za úrodu, též vzdávají díky Hospodinu za krásné dílo lidských rukou, kterým On žehnal, dával sílu, zručnost, ochotu, obětavost, pilí a pracovníky obdařil moudrostí, uměním a láskou k onomu dílu, kulturnímu stánku v Chlumci n. C. - KLICPEROVA DOMU.

Hospodine, prosím, žehnej všem, kteří mají zásluhu na vystavení tohoto stánku umění, radosti i poučení - divadla „KLICPERŮV DŮM“ - a to buď svou obětavou prací, či svým obětavým peněžním darem.

Oslava to byla opravdu důstojná a radostná a to počínaje svěcením praporu města až po večerní divadelní představení, které uvedl pedagog, spisovatel a divadelník - vážený pan Antonín Lauterbach, před nímž v úctě hluboce smekám.

Nelze nikoho jednotlivě jmenovat o velikosti zásluh na tak velkém kulturním díle, aby nebylo na někoho zapomenuto a tím mu ublíženo. Ale - nemohu si odpustit zmínit se o kouzelném vystoupení dětí - daru to od samého Pána Boha - a to zvláště dětí z mateřských škol.

K velkolepé a zdařilé oslavě nemalou mírou přispěli i naši chlumečtí HASIČI a to dnem otevřených dveří v hasičské zbrojnici, kde vystavovali všechnu svou techniku sloužící k záchraně životů lidí i jejich majetku. Tuto službu konají 24 hodin denně a to již 130 let. Nechť Hospodin je ochraňuje a žehná jim.

Boží lásku a pokoj Vám všem, moji milí, vyprošuje

J. Tesař, farář ČČSH

UCTĚNÍ PAMÁTKY ZESNULÝCH

Podle svaté vůle našeho nebeského Otce odešli od nás do říše věčnosti naši nejdražší a nejbližší, na které budeme s velkou láskou a kytičkou modliteb vzpomínat a vyprošovat pro ně, aby jejich památka mezi námi byla stále živa a nezapomenuta. Také budeme pro ně vyprošovat u nebeského Otce, aby jim odpustil všechna přestoupení proti Božím zákonům, a nechť stále roste a vzkvétá vše, co v díle jejich života bylo krásné, ušlechtilé a Bohu milé.

Nás pak, Bože náš, veď cestou života tak, abychom života věčného dosáhli a se svými drahými se shledali. Posiluj nás, prosíme, v našem zápase se zlem tohoto světa.

Vzpomínka se bude konat v Husově sboru ČČSH v neděli 5. 11. 2006 od 9.00 hodin.
J. Tesař, farář ČČSH

VÝSLEDKY ODDÍLŮ TJ SOKOL CHLUMEC NAD CIDLINOU

Stolní tenis:

Divize mužů

23. 9.	Hronov - TJ Sok. Chlumec n. C.	5:10
23. 9.	Rtyně v P. - TJ Sok. Chlumec n. C.	10:5
30. 9.	TJ Sok. Chlumec n. C. - Valdice	8:10

Krajská soutěž II. třídy mužů

30. 9.	Stěžery - TJ Sok. Chlumec n. C. B	1:10
--------	-----------------------------------	------

Basketbal:

Východočeská liga mužů

23. 9.	Choceň - TJ Sokol Chlumec n. C.	74:45
30. 9.	TJ Sokol Chlumec n. C. - Chrudim	73:80
14.10.	TJ Sokol Chlumec n. C. - Holice	73:70

Hokejbal:

Družstvo mužů (2.NHbl.)

28.9.	Svitavy - TJ Sok.Chlumec n.C.	4:2
7.10.	TJ Sok.Chlumec n.C. - Polička	2:2
14.10.	Letohrad B - TJ Sokol Chlumec	4:2

Družstvo staršího dorostu

30.9.	HBC HK - TJ Sok. Chlumec n.C.	3:4 , 9:0
7.10.	TJ Sok.Chlumec n.C. - Prachovice	2:3 , 1:3

Billiard:

1.třída východočeské oblasti

30.9.	Dvůr Králové - TJ Sok. Chlumec n.C.	10:8
14.10.	TJ Náchod - TJ Sok. Chlumec n.C.	10:8

AKCE ODDÍLŮ TJ SOKOL CHLUMEC NAD CIDLINOU V NÁSLEDUJÍCÍM OBDOBÍ

Hokejbal:

Družstvo mužů (2.NHbl.)

28.10.	TJ Sokol Chlumec n. C. - Prachovice	14:30
4.11.	Přelouč B - TJ Sokol Chlumec n. C.	
12.11.	TJ Sokol Chlumec n. C. - HBC HK	14:00
18.11.	Alfa Pardubice - TJ Sokol Chlumec n. C.	
25.11.	TJ Sokol Chlumec - Heřmanův Městec	14:00

Družstvo staršího dorostu (NHbl.)

29.10.	TJ Sokol Chlumec - TJ Svítkov	8.45 11.45
--------	-------------------------------	------------

Basketbal:

Východočeská liga mužů

28.10.	TJ Sokol Chlumec n. C. - Náchod	18:00
4.11.	Rychnov n. K. - TJ Sokol Chlumec n. C.	
11.11.	TJ Sokol Chlumec n. C. - Hořice	18:00
18.11.	Jičín B - TJ Sokol Chlumec n. C.	
25.11.	TJ Sokol Chlumec n. C. - T.Pardubice	18:00

Stolní tenis:

Divize mužů

11.11.	Slavia HK A - TJ Sok. Chlumec n. C.	
11.11.	Sokol HK B - TJ Sok. Chlumec n. C.	
25.11.	TJ Sok. Chlumec n. C. - Třebechovice	9:00
25.11.	TJ Sok. Chlumec n.C. - Slavia HK B	14:00

Krajská soutěž II. třídy mužů

11.11.	TJ Sok. Chlumec n. C. B - Stará Paka	9:00
11.11.	TJ Sok. Chlumec n.C. B - Železnice	14:00

18.11.	Úpice B - TJ Sok. Chlumec n. C. B	
18.11.	Bernartice A - TJ Sok. Chlumec n. C. B	

Krajský přebor 1. stupně starší žactvo

11.11.	Č.Meziříčí - TJ Sok. Chlumec n. C.	
11.11.	TJ Sok. Chlumec n.C. B - N. Město	

Billiard:

Oblastní přebor 3B-Kvarty

11.11.	Bižu Jablonec - TJ Sokol Chlumec n.C.	9:00
22.10.	TJ Sokol Chlumec n.C. - BC Broumov	10:00

AKCE TJ SOKOL CHLUMEC NAD CIDLINOU V NÁSLEDUJÍCÍM OBDOBÍ

Sál sokolovny

27.10.	Koncert -Gaia-Mesiah, Řemen	20:00
29.10.	Taneční 9. lekce	14:00
4.11.	Prodloužená lekce tanečních	19:00
11.11.	Taneční 11.lekce	19:00
11.11.	Taneční pro pokročilé 1. lekce	21:30
16.11.	Taneční 12. lekce	19:00
16.11.	Taneční pro pokročilé 2. lekce	20:00
18.11.	Taneční zábava	20:00
24.11.	Vystoupení skupiny Komunální odpad	21:00
25.11.	Prodloužená lekce tanečních	19:00
26.11.	Taneční pro pokročilé 3. lekce	17:00

Slavičkovská hala

28.10.	Regionální turnaj mužů-florbal	8:00
28.10.	Sok.Chlumec - Náchod basket muži	18:00
29.10.	Regionální turnaj ml. žáci - florbal	9:00
4.11.	Regionální turnaj mužů-florbal	8:00
5.11.	Regionální turnaj junioři - florbal	9:00
11.11.	Regionální turnaj junioři - florbal	10:00
11.11.	Sok.Chlumec - Hořice basket muži	18:00
12.11.	Regionální turnaj mužů-florbal	9:00
18.11.	2.liga muži - florbal	10:00
19.11.	Regionální turnaj mužů-florbal	8:00
25.11.	Turnaj ml. žáci-fotbal	8:00

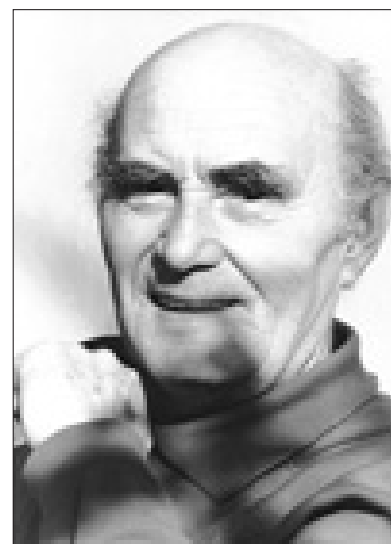
ÚSPĚCH NAŠICH STŘELCŮ

V sobotu 7. října se členové střeleckého kroužku DDM Chlumec nad Cidlinou zúčastnili XIII. ročníku Mezinárodního mistrovství České republiky SBTS pořádaného v rekreačním středisku Prudká. Děti se umístily ve svých kategoriích na předních místech.

tech. V kategorii B) získalo družstvo ve složení Roman Bičíště, Michaela Řehouňková a Jiří Modřický 3. místo. V kategorii C) získali Karolína Ditrychová, Marek Ditrych a Filip Novotný 1. místo. V kategorii D) do 26 let získali 1. místo Šárka Krejčová, Tomáš Drahorád a Luboš Sura. V mezinárodní konkurenci se jedná o vynikající výsledky celé výpravy a je vyústěním celoroční tvrdé práce členů střeleckého kroužku.

Šárka Krejčová

BRÁDLE, AU TABLEAU!

Ing. Jaroslav Brádle
(1913 - 1986)

Takto zahajoval třikrát v témže dni své hodiny francouzštiny věhlasný a obávaný profesor na Reálném gymnáziu v Hradci Králové Čemý. Od Velikonoc, které byly onoho památného roku už koncem března, až po poslední zvonění v červnu. Příčinou tohoto páne profesora nebývalého zájmu, který se železnou pravidelností končil třemi zcela nedostatečnými z gramatiky, významů (slovíček) a čtení neznámého textu, byl mladý posluchač jiskrného oka, bohatých kučer

na hlavě a především milovník života, syn stavitele z Chlumce nad Cidlinou, student Jaroslav Brádle...

Studentíkovi kvarty či kvinty Jarkovi Brádlemu z Chlumce se totiž natolik zalíbilo na horách, kde o Velikonocích právě dlel, že si prázdniny pohotově o týden prodloužil, aniž by svůj záměr s kýmkoli, včetně pánů rodičů a vedení školního ústavu, předem či dodatečně konzultoval. Prohlásil se za nemocna a neschopna namáhavého cestování, a aby se na horách plných sněhu a zalitých sluncem v lehce nabyté svobodě nenudil, získal pro svůj plán ještě jednoho spolužáka. Ten se zprvu bránil seč mohl, ale pak podlehl a zůstal též. Jarka pouze přehléd, že onen spolužák je nezvedeným synem pana profesora Čemého, an pak nemilosrdně vykonával tvrdou exekuci vůči původci chování s dopadem na mravý svého syna.

Přiznám se, že tuto příhodu ze studentských let jsem od pravého protagonisty, váženého chlumeckého stavitele, měšťana a majitele realit, soudního znalce, vynikajícího experta na kuchyni a vybrané nápoje, sběratele, pěstitel, zahrádkáře atd., Ing. Jaroslava Brádle, slyšel snad stokrát. Byl jsem to já, kdo ho nutil stá-

le a stále tuto příhodu vyprávět, protože pokaždé dal Jarka svému projevu jiný nádech, přízvuk a rytmus, takže šlo vlastně o sto či kolik originálů na společné téma. Bohužel jsme se osobně seznámili a nakonec velmi přátelsky sblížili poměrně pozdě, když už Jarkovi táhlo na šedesátku. Byli jsme také sousedé z Kozelkovy ulice, já jsem s rodiči bydlel v hotelu Liverpool, Jarka měl domek, jak psával Míla Liška adresu, „šikmo proti poště“. Byl to Jarka, který mi jako první vyprávěl o „panu radovi“ Randáčkoví a zasvětil mne do života chlumecké „La Haute Sociétés“, již jsem už věnoval dvě knížky; jsou to vlastně Jarkovy knížky, protože já jsem jen zachytil, co mi on vyprávěl a co obětavě doplňovali Míla Liška, pplk. MVDr. Miloslav Jenček a architekt Osvald Döbert.

Proč na to vše teď vzpomínám? Jsem si totiž jist, že Jarku Brádle mnozí starší Chlumčané znali lépe a hlavně déle, než bylo dopřáno mně; Jarka by si jistě zasloužil zevrubnou vzpomínku na svůj pestrý, bohatý a činorodý život. 30. září totiž uplynulo už dvacet let od jeho odchodu, už dvacet let jsem neslyšel jeho neopakovatelnou příhodu *Brádle, au tableau!*

Já se zatím s vámi podělím o své fotografie tohoto chlumeckého barda, který mi tolik, tolik chybí.

Zdeněk Vaníček

KTERAK SE TO PŘIHODILO

Podle námětu Jindřicha Cellera

Bývalo kdysi chvályhodným zvykem tam u nás, v Luhách pod Mračnovou, že obecní ouřad poskytoval svým rodákům, kteří se k nám vrátili jak ti mamotratní synové, zaopatření a obživu. Také František, kterému jsme říkali Mandl, se nějakým divným řízením osudu zatoulal a pak se stal obecním zřízením. Protože byl jinak pilným a přičinlivým, po nějakých deseti, dvanácti letech to dotáhl až na popeláře s právem nosit obecní čepici se štítkem. Té se koneckonců věnoval s takovou péčí, že pro ni občas zapomněl odvézt všelijaký ten svinčík, co ho P. T. obecnstvo ponechalo v ulicích a v němž se pak Franta Litera i moje tetka nejednou volky nevolky se strašným klepním vyváleli. Naše obec byla vždycky pokroková, a tak jsme už dávno měli traktůrek značky Wikov s valníkem a k němu tři zaměstnance, kterým Franta Mandl, tedy pokud neležel vora na čepici, velel. To dělal rád. Popelnice městu dodala firma Meraš a zeť, vypadaly jako prádelní hrnce s posíleným souušším (tedy s dvěma uchy), s nímž popelářské trio tak úchvatně manipulovalo, že to vypadalo jak při sokolských prostných s náčiním. Občas se neposedná popelnice ladně pře-

valila až za valník, jednou se dokonce vysypala na paní prokuristovou, která se nesla kolem od kadeřníka s fungl novou trvalou, a to vám tedy byl tanec. Paní prokuristová provrtala popeláře pichlavým zrakem, nazvala je kořalečnický a byla tak načuřená, že se jí Franta Mandl musel dojit až k ní domů kající omluvit. Kál se při audienci tak procítěně a dlouho, až to nakonec vše neuvěřitelně zmotal, matroně uctivě pokynul a poblahopřál, a pak všude vykládal, že od té báby lakomé nedostal ani pěták od cesty. Z traktůrku popelářkou úderku sledoval a dirigoval Láďa Nádeník; při té nehodě s babou prokuristovic se tak rozřehtal, až spadl ze sedadla a nalomil si klíční kost.

Jednou se naše popelářská rojnice chvatně vracela na radnici, kde jsme měli jinou obrovskou vymoženost, kterou nám i Hradec záviděl. Naše radní i starostu Jídka už totiž tak štvála soustavně pomočená radnice a okolní stavení, že se rozhodli na dvoře vybudovat veřejné, no ty, jak se říká, reteráty. Franta Mandl se na valníku vrtěl a ošival a hnal Láďu kupředu, neboť se mu dnes nějak vzbouřily útroby. Láďa tedy přidal a v tom ho popadli všichni čerti. Hned, jak zabrzdl před záchodky, povídá: „Počkej ještě, Fanouši, neutíkej nikam, paní učitelka nám dala dvacku a já ti nevím, jak ji rozdělit, když jsme na ní tři...“ Vypukla debata jak v parlamentu, když se schvaluje státní roz-

počet, popeláři řvali a přeli se, jako by šlo o kdovíco, a v tom vám najednou Franta zbledl, polkl, odněkud dole temně táhle zatroubil a zakvílel: „Táák, chlapi, a máme to; já už nikam ne-spěchám, už jsem se stejně kvůli vám poďál!“

„Slyším, slyším, Fando, jen aby ti to za tu dvacku stálo,“ věčně děl další popelář s cizokrajným příjmením Rozdobud-

ko a šofér Láďa Nádeník silně indisponovaného a pro dnešek už společensky zcela znemožněného Františka Mandla, obecního zřízence III. hodnostní třídy ve funkci samostatného odborného popeláře, dočista dorazil, když poctivě doznal, že si tu dvacítku od paní učitelky vymyslel.

Alois Boček a Jindřich Celler

POVÍDKY O STARÉM CHLUMCI

Když v roce 2003 vyšla malá knížka s patnácti povídkami o starém Chlumu a koloritu doby, kterou svým konáním poznamenali dnes již povětšinou zapomenutí staří Chlumečané (knížka se nazývá *Což když se stalo, byl zatčen*, napsal ji chlumecký rodák Zdeněk Vaníček (pod pseudonymem Alois Boček), ilustroval Martin Liška a předmluvou uvedl Dr. Karel Richter), řada našich zejména mladších čtenářů se mohla poprvé seznámit se svérázným ústředním hrdinou většiny příběhů, obyva-

Josef Randáček
(1886 - 1935)

lem Šroubovny v Luhách a spolehlivým hostem všech starochlumeckých nálevení Josefem Randáčkem, od jehož narození v tomto roce uplynulo už 120 let. V povídkách vystupují také další, dávno nežijící postavičky meziválečného Chlumu, o jejichž příběhy, veselé i smutné, se autor již jako chlapec zajímal, neboť si oblíbil vše, co jej váže s rodištěm a s jeho současnými a minulými sousedy.

Obálka první knížky se starochlumeckými příběhy z roku 2003

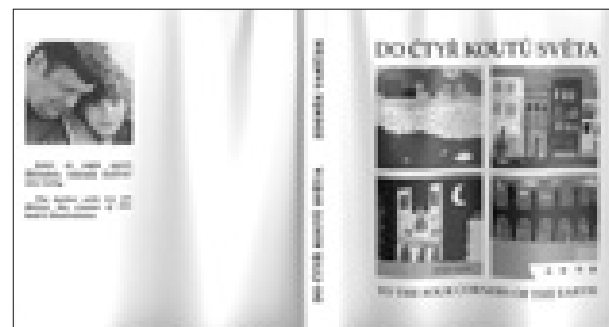
Na dobovém snímku (asi z r. 1928) zapomenutý chlumecký hrdina „pan rada“ Josef Randáček (sedící na sudu co Bakchus při zahájení chlumeckého vinobraní), kterého Zdeněk Vaníček znovu objevil a proslavil

Autorova láska k rodné hroudě šla tak daleko, že na jaře roku 2004 vydal anglický překlad svých chlumeckých povídek s názvem *Whereupon He Was Arrested*. Zdeněk Vaníček tentokrát knížku vydal pod vlastním jménem, mistrně ji přeložil proslulý anglický překladatel a literát Ewald Osers, předmluvu napsal britský politik a dlouholetý poslanec Sněmovny obcí britského parlamentu ctihodný Gary Waller. Knižku opět obohatily kresby Martina Lišky a především dobové pohlednice starého Chlumu z bohatého autorova archivu.

Obálka anglického vydání starochlumeckých povídek z roku 2004

Trvalou lásku ke svému rodišti, byť již nutně poznamenanou trochou nostalgie a smutku, autor prokázal také tím, když v roce 2005 zařadil do mezinárodní dvojazyčné publikace *Do čtyř koutů světa - To the Four Corners of the Earth* další chlumecký příběh, třebaže šlo o sbírku poezie; Zdeněk Vaníček ji napsal při svých četných a často dlouhých cestách po světě, kdy mu jeho rodiště a kamarádi nejvíce chyběli. Středem jeho „čtyř koutů světa“ zůstává rodiště nad Cidlinou a Bystřicí. Knižku ilustroval autorův nejmladší syn Michal a graficky navrhla a připravila autorova manželka Ing. arch. Nadě Vaníčková, autorizovaná akademická architektka a také zkušená grafická a designér.

Obálka česko-anglické publikace z roku 2005

Při své nedávné návštěvě Chlumu u příležitosti slavnostního otevření Klicperova domu Zdeněk Vaníček slíbil, že ještě do konce tohoto roku vyjde nový soubor chlumeckých povídek

(jednak zbrusu nových, jednak již jinde uveřejněných) s poněkud obrozeneckým názvem *La haute société aneb Lev v Gran-du a jiné n(e)áhody*. Několik povídek se bude opět týkat Chlumu nad Cidlinou a, jak uvádí autor, „jeho P.T. obecnstva“.

Jeden z nových příběhů (na námět Jindřicha Cellera) Zdeněk Vaníček, právník, oborník na evropské komunikační a me-

diální právo, člen učené společnosti, bývalý kariérní diplomat a univerzitní profesor, nositel řady mezinárodních cen a zahraničních vyznamenání, na prvním místě ale náš prostý skromný spoluobčan, který miluje Chlumecký list, věnuje Chlumeckým listům. Svěřil se nám, že by byl rád, kdyby na něj rodáci nezapomněli, tak jako on nezapomíná na ně.

Redakce

DEFILÉ CHLUMECKÝCH OBČANŮ

Náš časopis Chlumecké listy již delší dobu seznamuje čtenáře se zajímavými lidmi, kteří mezi námi žijí, případně žili. Jistě jsme na mnohé zapomněli a na některé si naopak ještě vzpomeneme.

Dnes bych rád zavzpomínal na jednoho chlumeckého občana, který již dávno nežije, a přesto mi uvízl v paměti. Pro nás, tehdejší kluky, byl nedostižným idolem. Jmenoval se **Evžen Hak**.

Dokonce jedna část chatové oblasti na známém kopci „Františku“ se jmenuje „U Evžena“. Nevím, kdo na to přišel, jestli se jedná o název oficiální a s výše jmenovaným Evženem shodný. Při psaní této vzpomínky si s dovolením půjčím jméno Evžen, snad mi to pan Hak dodatečně odpustí. Musím vycházet pouze ze svých vzpomínek, přesto se domnívám, že je v Chlumu ještě několik pamětníků, kteří Evžena znali.

Zleva: Prantl, L. Pilný, R. Kinský, E. Hak

Snad se narodil v roce 1905, byl vysoké sportovní postavy, přívětivý a vzdělaný. Ovládal několik světových jazyků, mimo jiné též italštinu, což se mu stalo příjemně osudným v podobě krásné Italky, která se mu stala manželkou.

Ve svém vyprávění se však musím vrátit zpátky, do našeho oblíbeného lesa Na Františku. Nám pánům klukům zde Evžen předváděl odvážné skoky z jednoho smrku na druhý. První smrk se ve vrcholové výšce přibližně 7 metrů musel náležitě rozkmitat a v pravou chvíli přeskočit na smrk druhý. Byl to zvláštní druh zábavy, ale je zajímavé, že ani pády nebyly nejhorší. Větve stromu dokázaly ztlumit případný pád, jen porost musel být správně vybrán.

Po Chlumu se také vyprávělo, jak se Evžen se svým kamarádem zvaným Čunou vypravili do Bratislavy, kde si obstarali loď, na které dopluli až do Černého moře. Zde prý velmi zručný kamarád postavil dvoukolovou káru, do které zapřáhl osla a dojezdu až do Chlumu. U dojezdu jsem nebyl, tak věro-

hodnost nemohu zaručit. Po mnoha letech, jsa inspirován tímto příkladem, jsme se vydali na podobnou cestu s mým kamarádem Jiřím Šormem, jen s tím rozdílem, že jsme nejdříve na kanoi sjeli řeku Váh, v délce 360 km, a skončili jsme na Dunaji v Komárně.

Naše putování však záhy skončilo pro nedostatek informací. Dunaj je zároveň hraniční řekou a hranice probíhá uprostřed řeky. Tu druhou informaci jsme nevěděli a při přiblížení se k maďarským břehům, jsme byli zajati pro nedovolené překročení státní hranice. Tak náš zájezd skončil a vrátili jsme se domů. Mému kamarádovi Jiřímu toulavé boty zůstaly a skončil v USA.

Musím se přiznat, že mne Dunaj stále lákal tak, že jsem ještě několik cest uskutečnil do jeho povodí. Snad ještě jedna vzpomínka z Rumunska, z údolí tak zvaných „Železných

Zleva: L. Pilný, pí Haková, R. Kinský

vrat“, kde je postavená velká vodní elektrárna. Dunaj je v našich poměrech mohutná a krásná řeka a v každém místě stojí za zhlédnutí.

Opustil jsem Evžena, se kterým jsem se opět setkával na cestách vlakem do Prahy nebo zpět. To už chodil v uniformě ČSA, tedy Aerolinií, kde byl zaměstnán jako tlumočník. Jak léta běžela, dočkal se Evžen i starobního důchodu (jaká jsou to ošklivá slova), dříve se tomu říkalo penze. Jak přišlo léto, opět tu byl známý les Na Františku a koupání u Olešnického rybníka.

Několikrát jsem měl možnost poslouchat jeho vyprávění pod rozložitými stromy na březích rybníka, bylo to hezké a nezapomenutelné.

Co takové zážitky z Milána nebo slavná „La Scala“ - to jsme poslouchali. Nebyla nouze o nahodilé posluchače nebo kamarády Evžena.

Tak zatím končí příběh jedné vzácné chlumecké osobnosti.

Jindřich Celler

INZERCE

JAKÉ BYLO SOUŽITÍ ČECHŮ A NĚMCŮ
DO ROKU 1938 V POHRANIČÍ

Narodil jsem se v Liberci, ve kterém jsem prožil část svého dětství až do roku 1938, kdy jsme byli donuceni se přestěhovat do Chlumce nad Cidlinou, kde otec sloužil jako voják z povolání u 13. dělostřeleckého pluku.

Česko-německé nápisy
na českých obchodech (Liberec)

Jaké „postavení“ měli občané německé národnosti v době první Československé republiky? Německá menšina měla v ČSR plné volební právo, fungovaly německé školy a různé německé spolky. Stejně tak v Liberci byla základní škola, gymnázium, průmyslová škola, učitelský ústav a rodinná škola pro děvčata.

Včetně toho existovaly spolky - např. svaz bývalých vojáků 1. světové války, tělovýchovné organizace, politické strany - německá sociální demokracie, německá komunistická strana a nakonec po roce 1933 vznikla Sudetská německá strana vedená Henleinem a Frankem - Sudendeutsche Partei - SDP. Stejně jako NSDAP v Německu byla tato strana orientována národně socialisticky. Ozbrojenou složkou byli ordneři, kteří po vzoru SA v Německu měli chránit funkcionáře SDP.

Pamatuji si, že na všech českých obchodech v Liberci byly umístěny česko-německé nápisy, což mimo jiné dokladuje z této doby mnoho starých fotografií. SDP však postupně zakázala Němcům nakupovat v českých obchodech. Dětem ze smíšených manželství pak bylo zakázáno navštěvovat české školy. V letech 1937 a 1938 nás již učitelé nepouštěli po vyučování samotné domů. Čekali jsme na chlapce a děvčata z vyšších ročníků a společně jsme odcházeli ze školy. Obvykle na nás čekala Henleinova mládež a vyvolávala rvačky.

Vzhledem k celkové politické situaci v Německu a v pohraničních oblastech byla nucena Československá republika uskutečnit vojenská opatření k zajištění našich hranic a klidu v hraničním území obývaném smíšeným obyvatelstvem (Češi a Němci). V roce 1936 byly ustaveny

útvary SOS (Stráž obrany státu), které tvořili vybraní příslušníci státní policie, četnictva a finanční stráže, doplňovaní vybranými záložníky československé armády. Například prapor SOS Liberec prošel vojenským výcvikem v kasárnách 44. pěšího pluku v Liberci i na vojenském cvičišti v Ruprechticích a ostré střelby z pěchotních zbraní absolvoval na střelnici v Harcově. Tato cvičení jsme prožívali společně s našimi vojáky. Přes všechna opatření docházelo v pohraničním pásmu k stále častějším a větší provokacím ze strany SDP a útvarů SOS musely zakročovat i v samých hraničních obcích. Mnoho Němců odešlo do Německa, kde byli vyzbrojeni ve vojenských útvech Freikorpsů. Tyto jednotky přecházely hranice a přepadávaly naše celnice a četnické stanice. Tak také došlo např. k obsazení Varnsdorfu německými vzbouřenci. Zajali naše vojáky a příslušníky SOS a teprve na základě rozhodnutí velitele SOS a armády byl Varnsdorf dobyt zpět Československou armádou a příslušníci ozbrojených německých vzbouřenců utekli zpět do Německa. K večeru 20. května 1938 byla vyhlášena ostraha našich hranic. Stráž obrany státu byla doplněna záložníky Československé armády, ale mnoho záložních důstojníků, poddůstojníků a vojáků německé národnosti uprchlo přes hranice do Německa, aby nemuselo nastoupit do Československé armády.

Oslavy 28. října 1935 v Liberci

Přesto chtěli Němci zopakovat podobný scénář jako ve Varnsdorfu i v Liberci a obsadit ho. Díky informacím ze strany německých sociálních demokratů a komunistů bylo na celém území Liberce vyhlášeno stanné právo a do ulic vyšel 44. pěší pluk s ostrými náboji, aby zajistil pořádek a klid. Němci se tohoto zákroku polekali. Nás děti v té době ani rodiče nepustili do školy, neboť situace byla velmi nebezpečná. Mnoho příslušníků Stráže obrany státu i vojáků Československé armády padlo. Neměli bychom na tyto naše padlé při obraně naší re-

publiky zapomínat. Myslím, že dnešní potomci vysídlených Němců nemají žádný nárok na vrácení majetku. Moje maminka měla tehdy v Liberci otevřenou prodejnu mléka a mléčných výrobků na dnešním Žižkově náměstí. Celé zařízení prodejny tam zůstalo. Nám bývalým „hraničářům“, kteří jsme museli opustit pohraniční území, se nikdo z představitelů Němců neomluvil. Myslím, že se nemáme za co omlouvat ani my, neboť jejich ozbrojené jednotky zastřelily a ubily mnoho našich příslušníků SOS, armády i civilistů. Můžeme s klidem říci, že Němci

rozhodně v ČSR útekem netrpěli a „měli prostor“, ale přesto na svých schůzkách a srazích volali: „Chceme domů, do Říše, jeden národ, jedna říše, jeden vůdce.“ Po válce se jim to tedy v plné míře splnilo.

Podělil jsem se s vámi o své vzpomínky, které mi zůstaly z mého dětství v našem pohraničí. Mnoho těchto i dalších podrobnějších informací z let 1935-1938 najdeme v archivech Ministerstva vnitra a v archivech Vojenského historického ústavu v Praze.

Holas Břetislav

POZEMEK PRO STAVBU SOKOLOVNY

Největším snem každého sokolského spolku bylo vybudování vlastního tělocvičného stánku. I Sokol v našem městě začal krátce po svém vzniku podnikat kroky směřující k naplnění tohoto snu. První takový krok udělali činovníci jednoty již

Závodní družstvo mužů, které získalo 1. cenu na župních závodech (rok 1924) (zleva): Antonín Šetlík, Alois Havlín, Stanislav Faltus, Čeněk Švoma, Václav Kastel, Emil Vondráček

v 80. letech 19. století, kdy založili Fond pro zbudování tělocvičny, do kterého se pro příště ukládala většina naspořených peněz. Zvláště v nejstarším období však na tom Sokol nebyl finančně vůbec dobře. Ostatně, zdroje příjmů byly krajně omezené, existovaly vlastně pouze dva. Výtěžky z pravidelně vybíraných členských příspěvků a zisky ze sokolských zábav (tj. šibřinek, věnečků, různých plesů, výletů nebo národních slavností), které jednota pořádala. Takové příjmy většinou dostačovaly pouze na zajištění základního chodu spolku, proto na účtu tělocvičného fondu přibývaly peníze jen v malých (někdy spíše symbolických) částkách. Finanční situace jednoty se výrazně zlepšila až v prvních letech 20. století, kdy si již Sokol ve městě vybudoval patřičnou společenskou váženost a stál tak významným chlumeckým korporacím za to, aby mu věnovaly - kromě své přizné - i zajímavé peněžní dary. Tato skutečnost

umožnila výboru jednoty poohlédnout se po vhodném stavebním místě, kde by v budoucnu mohla sokolovna vyrůst.

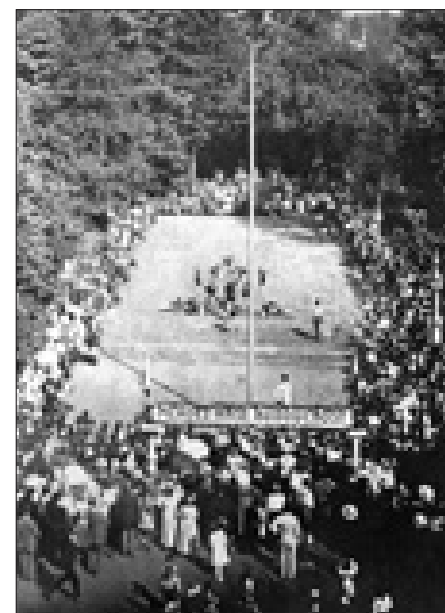
V roce 1899 se činovníci spolku zabývali otázkou, zda koupit rodný domek V. K. Klicpery, na jehož zahradě by podle nich mohla tělocvična vzniknout. Jednání s majitelkou domku však nakonec skončila nezdarem. Podobně dopadly i následující sokolské pokusy v této věci. V roce 1908 zkrachovala jednání ohledně koupě zahrady poštmistra Mikuly, obdobně se jednotě vedlo i v případě Vlachovy vily. V roce 1910 apeloval Sokol na majitele hotelu U Jelena (kde po řadu let schůzkoval výbor jednoty), aby postavil sál, který by vyhovoval i tělocvičným účelům. Hoteliér však tuto prosbu nevyslyšel. Všechny tyto nezdary byly zapříčiněny především jedinou skutečností - Sokol nabízel málo peněz. O dva roky později, kdy se jednotě nabízela možnost koupit hotel U Lva (nyní zde stojí Klicperův dům), sice již spolek byl schopen požadovanou sumu zaplatit, ale členstvu se adaptace hotelu na sokolovnu zdála těžko prove-

Z okresní výstavy v Chlumci v roce 1911

ditelná, proto z dohody sešlo. Činovníci jednoty si nyní uvědomovali, že bez pomoci města nemůže Sokol opravdu vhodné stavební místo získat. Vzájemné vztahy jednoty a starosty Zikmunda Kozelky však nebyly po řadu let vůbec dobré. Teprve v roce 1911 udělal Kozelka tlustou čáru za minulostí, když se zasadil, aby čistý zisk z velkolepé okresní výstavy dostal Sokol jako příspěvek města na stavbu vlastní tělocvičny. Kozelka vzápětí jednotě přislíbil podporu ve věci opatření vhodného stavebního místa a skutečně, již v únoru 1913, nabídl zastu-

pitelstvo Sokolu pozemek, tzv. „bývalé výstaviště“ (zhruba roh dnešních ulic Riegrovy a Svatopluka Čecha), kde se před nedávnem konala zmíněná okresní výstava. Již o měsíc později schválila valná hromada jednoty podmínky připravené kupní smlouvy a odsouhlasila i městem navržený splátkový kalendář, podle něhož měl Sokol splácet parcelu po dobu deseti let. Tím byla sokolská aktivita v této věci prozatím vyčerpana. Omezené finanční možnosti totiž spolku neumožňovaly ihned přistoupit k samotné stavbě. Navíc, život jednoty se na několik let zastavil v důsledku vypuknutí 1. světové války...

Dětský den v Chlumci (červen 1921)

Možnosti sokolských jednot v ovzduší nově vzniklé republiky byly nesrovnatelně větší než dříve. Když chlumecký Sokol obdržel v r. 1921 licenci na provozování stálého biografu, získal zároveň i nový zdroj příjmů, který mu umožnil výrazně se přiblížit k vysněnému cíli. V r. 1923

Župní slet v Chlumci (20. léta)

Z vystoupení sokolských žákyň (20. léta)

byl pozemek „bývalé výstaviště“ s velkou slávou upraven na letní cvičiště. Již tehdy však řada sokolských funkcionářů poukazovala na skutečnost, že stavební parcela je příliš malá. Když se výboru nepodařilo přikoupit okolní pozemky, začaly se stále silněji ozývat hlasy, které žádaly, aby se jednota poohlédla po vhodnějším stavebním místě. Nijak řečeno - co stačilo před válkou, nyní již nestačilo. Doba se prostě změnila. Sokol již nehodlal stavět skromně vyhlížející tělocvičnu uvězněnou v zastavbě rodinných vilek. Nyní chtěl vybudovat stavbu, která se stane výkladní skříní sokolských tradic v našem městě a která bude jejich hrdou připomínkou.

Pro výstavbu sokolovny byl významným mezníkem rok 1925, kdy město získalo na základě pozemkové reformy část půdy, která až dosud patřila hraběcímu rodu Kinských. Město Chlumec nad Cidlinou tak mimo jiných míst získalo i pozemek „stará cihelna“, o který nyní začal mít veliký zájem i Sokol. Jednáními s radnicí ohledně výměny „bývalého výstaviště“ za rozlohou výrazně větší „starou cihelnu“ byl pověřen br. Josef Netolický, jinak poslanec Národního shromáždění za stranu národních socialistů. Po jistých průtazích nakonec obě strany dospěly k dohodě. Dle znění této dohody získal Sokol „starou cihelnu“ za doplatek 40 000,- Kč, jednota zase městu postoupila „bývalé výstaviště“. Definitivní verdikt však musela vyřknout až mimořádná valná hromada, která se sešla 29. května 1926 v hotelu Bílý beránek. Její rozhodnutí znělo přesvědčivě: z 69 přítomných členů hlasovalo pro výměnu 61. Cesta k započatí samotné stavby tak byla vyznačena.

Aleš Fibigr

INZERCE

DIVADLO NA SLUPI

Když jsem napsala název divadla Na Slupi, zarazilo mne to zvláštní a významově nepochopitelné označení. Co to je slupa? Asi se to kdysi týkalo řeky nebo vorařství - s největší pravděpodobností to má velmi příbuzný vztah k významu slova slapy? Vltava bývala odtud kdysi nedaleko, nebyla ještě uvězněna do kamenných nábřeží a tady pod Karlovem se určitě rozlévala velmi často až sem. Takže, ať je to, jak chce, Na Slupi je pro nás ulice, vedoucí z Karláku, od Faustova domu směrem dolů a tam a hned u první tramvajové stanice je botanická zahrada a proti ní je ono divadlo, které nám má nahradit divadlo Ve Smečkách.

„No, pěkná chajda,“ řekla jsem si, když jsem poprvé spatřila tu náhradu za naše kamenné divadlo Ve Smečkách. Ale hned jsem s radostí konstatovala, že se to z našeho bytu dá zase zvládnout pěšky.

Bylo to divadlo vskutku dřevěné. K jeho nelibosti bylo ze svého spokojeného tlení vyrušeno náhlým ruchem a probouzeno ze sladkého pospávání. Truhláři dělali, co mohli a sflikovali, co bylo do nebe volající, ale marná sláva, nebylo to tu ideální. Bída stěn se otapetovala, zatuchlost hnití se prosprejovala vůněmi, ale podlahy si nedaly říci a nedaly se přemluvit, aby nevzaly - no, kloudné divadlo nafurt z toho nebude! Bylo i ne-

příliš izolované, takže, když uhodily mrazy, nebylo to právě radostné - přes noc tu zamrzla i voda v umyvadlech. (A umyvadla zase mluví o vybavenosti divadla.) To musela uznat i komise a všichni nám nadřízení.

Divadlo SEMAFOR mělo už takový ohlas, že se přes všechny necnosti divadla Na Slupi hrnuly davy i sem. Lidé navíc tušili, že přestěhování divadla je kulišárna nadřízených orgánů, a tak přece jen jistě nepohodlí brali jako skvělou službu dobré věci a na vztek vyšším orgánům.

Jiří Suchý k tomu píše: „Hrát jednou v Kobylisích, pak v Gongu ve Vysočanech, ve Vojanových sadech a hned nato v Dejvicích, a nemít k tomu vybavení zájezdového divadla, nemít přitom kde zkoušet (ale přitom platit nájem za zdemolované divadlo plné cihel), hrát nedobrovolně v Lucerně jen proto, aby byl splněn finanční plán, který nám ukládá kromě krytí všech výdajů a zaměstnaneckých honorářů ještě 239.000 Kčs čistého zisku, a přitom si nechat vytýkat estrádníčení v Lucerně (mnozí z našich kritiků to zřejmě považují za normální výdělečnou činnost herců Semaforu), k tomu všemu je třeba tolik trpělivosti, že se divíme, kde jsme ji vzali.“

Sezona v divadle se zahajovala Jónášem. Bylo vždy nabitó, fronty na lístky podupávaly i tady.

V našem původním divadle, než jsme se odstěhovali, se ještě nazkoušela hra Šest žen s vysvětlujícím podtextem (revue plná tak jemného humoru, že jej sotva postřehnete), a dokonce se v něm uskutčnila i její premiéra. A to 8. června 1962. Pak začalo naše vandrování v možných i nemožných prostorách, takže Divadlo Na Slupi jsme brali jako oddech.

Vrátím se ale ještě trochu zpět do doby, než se zahájilo nastudování hry Šest žen (rozuměj Jindřicha VIII). Byli jsme poprvé přítomni konkurzu k hlavní postavě, kterou byl tedy Jindřich VIII. Ke konkurzu byl přizván i herec pan Sejk. Dále to byl pan Horníček a také Miloš Kopecký. Pochopitelně, že jednotliví možní představitelé byli zváni nezávisle na sobě.

Bylo zajímavé pozorovat, jak projev tří hereckých osobností při stejném textu dostával jinou významovou dimenzi v podání každého zvlášť.

Pan Sejk se možná svou oblostí svému dávnému hrdinovi podobal nejvíce, ale s jeho projevem dostávalo divadlo náhle rysy akademičnosti. Byl příkladem sice vytříbeného projevu herce, ale uvklého na pevný text a na sžívání se s dobou, ve které se hra odbývá a ve které se jako hlavní hrdina ocitl. I když s trochou ale přece jen zastaralého kabaretérství.

Pan Horníček měl moderní a spíše vypravěčský projev, zpola žertovný a dávné situace vtěloval do myšlení a chování dvacátého století. Skloubil tehdejší dobu a naši současnou a s filozofováním z hledisek dvacátého století posuzoval své (tedy Jindřichovo) řešení a konání jeho tehdejších samozřejmých rozhodnutí. Jindřich VIII. by byl v jeho podání demokraticky smýšlející kruták - prostě, když už má tu moc, proč by nevykonal to, co jeho dávný předchůdce z pozice své královské svrchovanosti dělal, a rozhodně si nelámat hlavu jako on, Jindřich VIII. Horníček dnes. ALE! Kdyby byl on tehdy on, určitě by se zachoval lidsky.

V podání Miloše Kopeckého byl Jindřich rozverný svůdník a své ženy nechal stínat nebo rozesílat maminkám zpátky docela s chutí. Byl jako vždy pro ženské pokolení neodolatelný a to nejen pro jeho herecké ženy, ale i pro ty v hledišti. Rozmarný a přitažlivý jako vždy, i když zpíval strašlivé drama coby mordýř dívek v londýnském Soho.

Jistě sami poznáte, kdo byl vybrán! - i když pro alternaci byl vybrán i pan Kopecký.

Když jsem sháněla rekvizity do hry, prolézala jsem vetešárny i zvláštní obchod pana Čapka za Týnským chrámem a starožitnictví. Pan Horníček měl používat mimo jiné jako rekvizitu velkou tlustou knihu. Pokud možno renesanční. Zkusila jsem štěstí v antikvariátu v Karlovce. No! Zírala jsem. Byly tu haldy nádherných

nový a atraktivní prvek a portréty Pavliny Filipovské, Hany Hegerové, Jany Malknechtové, Evy Pilarové, Věry Křesadlové, Lilky Ročákové a Mileny Zahrynowské se rozdávaly věrným a vzácným hostům. Na výčtu jmen zpěvaček vidíte sami, jak se rozrostl ansámbl divadla, co nevidíte je, že byly také velmi hezké.

Zprava: Hana Hegerová, P. Sedláček, Pavlína Filipovská, Jana Malknechtová

starých tisků, dokonce i z pozdní gotiky. Neuvěřitelné! A za babku! Antikvář mi s hořkým úsměvem řekl, že to jsou knihy z Olomouckého arcibiskupství, že je maníci házeli z patra dolů na hromadu a že jich on sám zachránil, co se mu vešlo do nákladáčku. „To je barbarství, vidíte!“ řekl hořce a nechal mne probírat se tím bohatstvím (renesanční bible vázaná v kůži, se zlatou ražbou a se vzácnými rytinami cca 10 Kč) - se staženým hrdlem nad nepochopitelným příkazem (KOH0?) a nad neomluvitelným hulvátstvím těch, kdo to vykonávali, a ještě dnes nad jejich činy zůstává rozum stát! Ostatně, co se díváme. Dnes se rozkrádají památky ve velkém, nechává se volná ruka sebrance, která se neštítí krásy i lampičky na hrobech, a ke zděšení celého národa je ukradena i busta tvůrce naší národní hymny v jeho rodišti a to jen za cenu váhy materiálu! Chcete sošku nebo zdobný prvek na hrob? Jen to ne, budete bez něho ani ne do roka a do dne! Vandalismus a hulvátství. Něco takového jsme opravdu nečekali!

Vyprávěla jsem o svém zděšení z antikvariátu Richardu Fremundovi, tehdy velmi známému malíři, který pro oživení inscenace kreslil na jevišti, coby dvorní malíř, portréty Jindřichových žen. Byl to

Richard se tehdy rozčilil a hned druhý den zajel s trakařem do antikvariátu. (Z Holešovic až ke Karlovým lázním a zpět.) A odvezl si za všechny peníze, co měl, plný trakař pokladů. Pokud se vám trakař zdá jako přitažený za vlasy, my tehdy stěhovali a vozili těžší náklady těmito prostředky běžně - auta tehdy jezdila jen sporadicky - no, nám to nevadilo a vcelku - bývalo tehdy v Praze ticho a tedy blaze. Jak vidíte, šlo to také.

Malíř Fremund byl charakteristickou postavou a na první pohled vás jeho zjev nenechal na pochybách, že máte co dělat s umělcem. Obávám se, že dnes už jeho jméno současníkům nic neříká. Maloval ve své době velmi moderně - orientoval se na tvorbu Duffyho, Matisse, častěji se nechal ovlivňovat i tvorbou Paula Kleea. Vytvořil si svou výtvarnou řeč. Což bylo odvážné, protože příkazem doby byl socialistický realismus. Byla však už doba šedesátých let, tedy doba vzpurná a neposlušná. V odborných kruzích byl velmi uznávaný. Jinak to byl poměrně mladý muž s kučeravými světlými až nazrzlymi vousy - rozhodně svým zjevem upoutal na první pohled. A na první pohled vzplanul osudovou láskou k naší krásné tiskové mluvčí - vzplála i ona, ale. Jak už to bývá, její láska, snad

ani ne po třech letech, přeběhla jinam, což Richard neunesl, a cestou od ní, tam, kde tramvaje jezdí prudce z kopce a míjí se tu s těmi, jedoucimi v protisměru, vjel svým novým autem na koleje a přímo mezi ně. Byla to velká tragédie. A ztráta pro uměleckou obec.

To bude ale až za tři roky. Ted' maluje na jevišti, šťastný a uznávaný a dá se říci milovaný, protože to byl i velmi milý a přátelský člověk. Je štěstí, že nevíme, co nás čeká.

Ve hře hraje i Jiří Jelínek, a to jako herec i jako muzikant. A tak rozmnožuje řadu malířů v obsazení. Výtvarnou školu vystudoval Jiří Suchý, maluje a kreslí Jiří Šlitr, výtvarnou školu má i Věra Křesadlová, Jiří Jelínek dokonce vysokou a akademii zastupuje Richard Fremund. Nakonec výtvarnou múzu pokoušel na stará kalena i pan Horníček - bude vytvářet zajímavé koláže. Sedm malířů na jedné inscenaci. Docela zajímavé zjištění.

Značnou změnu do inscenace přináší svými představami nový režisér Ján Roháč. Velmi energický a mladý (a oblíbený) muž ze Slovenska. Silně nabourával dosavadní představy o charakteru divadla. Ján Roháč má představu atraktivního divadla, akcentuje výpravné prvky, z malého divadla by chtěl udělat velké. To Jiří Suchý ale nechce, i když vidí, že vizuální pozoruhodnost, nejen tedy slovní a hudební, je na prospěch věci. Krotí to, co mu vadí, a hledají kompromis, - že trocha poezie nikoho nezabije a trocha atraktivity také neškodí. Ovšem čas dal za pravdu panu Suchému.

M. A.

Renata Tůmová
s kresbou malíře Fremunda

INZERCE

NAROZENÉ DĚTI S TRVALÝM BYDLIŠTĚM V CHLUMCI N. C.

Adriana Jindřichovská
Josef Malik

Eliška Vidnerová
Tarja Haltufová

ODEŠLI Z NAŠICH ŘAD

Jana Miretinská 58 let
Svatava Hembalová 70 let

za evidenci obyvatel: **I. Fölklová**

SŇATKY UZAVŘENÉ V OBŘADNÍ SÍNI MĚSTSKÉHO ÚŘADU

15. 9. 2006
Miloslav Poborský + Růžena Kurczová

6. 10. 2006
Jiří Kapčuk + Václava Kresanová

16. 9. 2006
František Bendák + Michaela Dvořáková
Oldřich Šimon + Eva Budská

7. 10. 2006
Miroslav Semenec + Bohumila Černochová

SŇATKY UZAVŘENÉ NA ZÁMKU KARLOVA KORUNA

23. 9. 2006
Pavel Krejčí + Jana Riegerová
Miroslav Jeník + Lenka Hlaváčková

7. 10. 2006
Miroslav Pokorný + Pavlína Kohoutková
Luboš Konvalina + Lenka Příbáňová
Marek Štědrý + Eva Dolečková

6. 10. 2006
Jan Špaček + Markéta Charbuská

za matriku **Ivona Uchytlová**

TERMÍNY SVATEBNÍCH OBŘADŮ NA ROK 2007

Obřadní síň městského úřadu:

13. ledna	11. srpna
27. ledna	8. září
10. února	22. září
24. února	13. října
10. března	27. října
24. března	10. listopadu
7. dubna	24. listopadu
19. května	8. prosince
9. června	22. prosince
14. července	

Zámek Karlova Koruna:

21. dubna	18. srpna
28. dubna	1. září
12. května	15. září
26. května	29. září
2. června	6. října
16. června	20. října
23. června	
7. července	
21. července	
4. srpna	

Ivona Uchytlová,
matrikářka

INZERCE

Dne 11. října uplynuly již dva roky, kdy nám nečekaně, o to víc bolestně
navždy odešla naše jediná, milovaná maminka, manželka, babička, dcera, sestra,

paní **Blanka LOUDOVÁ**

Jistě mnoho lidí bude, kteří rádi vzpomínají s námi.

Děkuje Blanka Jungmanová-Loudová - dcera.

Chlumecké listy - vydává Město Chlumeck nad Cidlinou - řídí redakční rada - vytiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady - vychází pravidelně dvanáctkrát ročně - příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se - příspěvky zasílejte **psané na stroji ob řádek** nebo **v digitální formě (na disketě)** na adresu: Městský úřad - správní odbor, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou, telefon 495 703 875 nebo **elektronickou poštou** na adresu: chlisty@seznam.cz - povoleno Okresním úřadem v Hradci Král. reg. zn. MK ČR E 11410. Uzávěrka příštího čísla je 2. 11. 2006. Cena 14,- Kč. Foto na první straně obálky Ant. Fibigr. Názory vyjádřené v článkách se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele.